

Nr **13** (176)

Politechnika Opolska
ISSN 1427-809X

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

czerwiec 2008

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

wydanie specjalne

Wybory 2008

KALENDARIUM WYBORCZE ORGANÓW KOLEGIALNYCH I JEDNOOSOBOWYCH W POLITECHNICE OPOLSKIEJ W ROKU 2008

TERMIN	CEL	ORGANIZATOR
do 12.2007	powołanie Uczelnianej Komisji Wyborczej	Senat
do 12.2007	powołanie Wydziałowych Komisji Wyborczych	Rady Wydziałów
do 15.01.2008	zebrania Wydziałowych Komisji Wyborczych z udziałem przedstawiciela Uczelnianej Komisji Wyborczej	UKW, WKW
do 15.02.2008	wybory elektorów do Uczelnianego Kolegium Elektorów i Wydziałowych Kolegiów Elektorów	UKW, WKW, Samorząd Studencki, Samorząd Doktorantów
25–29.02.2008	zgłaszanie przez elektorów kandydatów na rektora w Uczelnianej Komisji Wyborczej	UKW
07.03.2008	spotkanie kandydatów na rektora z pracownikami uczelni i studentami	UKW
12.03.2008	zebranie Uczelnianego Kolegium Elektorów – wybory rektora	UKW
do 19.03.2008	przedstawienie przez rektora-elekta kandydatów na prorektorów ze wskazaniem funkcji jaką zamierza im powierzyć	UKW
26.03.2008	zebranie Uczelnianego Kolegium Elektorów – wybory prorektorów	UKW
do 7.04.2008	zgłaszanie przez elektorów kandydatów na dziekana w Wydziałowych Komisjach Wyborczych	WKW
do 14.04.2008	spotkanie kandydatów na dziekanów z pracownikami wydziałów i studentami	WKW
do 18.04.2008	zebrania Wydziałowych Kolegiów Elektorów – wybory dziekanów	WKW
do 30.04.2008	przedstawienie przez dziekana-elekta kandydatów na prodziekanów ze wskazaniem funkcji jaką zamierza im powierzyć	WKW
do 12.05.2008	zebrania Wydziałowych Kolegiów Elektorów – wybory prodziekanów	WKW
do 27.05.2008	wybory przedstawicieli Senatu i Rad Wydziałów	UKW, WKW, Samorząd Studencki, Samorząd Doktorantów
do 10.06. 2008	wybory elektorów do ogólnopolskiego zebrania wyborczego, które wybierze członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego	UKW, Samorząd Doktorantów

UKW – Uczelniana Komisja Wyborcza, WKW – Wydziałowe Komisje Wyborcze
 Kalendarium przyjęte przez Senat Politechniki Opolskiej na posiedzeniu w dniu 16 maja 2007 r. (Uchwała Senatu PO nr 193/2007)

„...zrobiliśmy wszystko, aby wybory odbyły się zgodnie z obowiązującą ordynacją.”

dr inż. Anna Król z Wydziału Mechanicznego, przewodnicząca Uczelnianej Komisji Wyborczej, prorektor ds. inwestycji i rozwoju w nadchodzącej kadencji.

Po raz pierwszy w Politechnice Opolskiej wybory na stanowiska obieralne odbywają się według nowej ordynacji. Czym podyktowana została ta zmiana i jak ocenia Pani przebieg wyborów jako przewodnicząca Uczelnianej Komisji Wyborczej. Czy było wielu kandydatów na poszczególne stanowiska obieralne?

Zmiana ordynacji wyborczej wynikała ze zmiany ustawy, co nastąpiło przed trzema laty i obecnie działamy w oparciu o ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 r. Na tej podstawie zmieniony został statut Politechniki Opolskiej, a w ślad za tym należało również zmienić ordynację wyborczą, aby dostosować ją do tych dwóch dokumentów. Nowy regulamin wyborczy przedstawiony do akceptacji Senatowi Politechniki Opolskiej przyjęty został stosowną uchwałą w maju 2007 r.

Zasadnicza różnica pomiędzy dawną a nową ordynacją sprowadza się do sposobu wyboru organów jednoosobowych, przede wszystkim rektora i prorektorów. Poprzednio wybory dokonywał senat, a na wydziałach dziekanów i prodziekanów wybierały rady wydziałów. Według nowej ordynacji i zgodnie z ustawą z 2005 r. wybory rektora i prorektorów dokonało uczelniane kolegium elektorów a dziekanów i prodziekanów wydziałowe kolegia elektorów.

Rektora i prorektorów wybierało kolegium liczące 100 osób i ta liczba wynika z zapisu statutowego, natomiast dziekana i prodziekanów wybierały kolegia wydziałowe, których liczebność uzależniona była od liczby pra-

cowników na danym wydziale, i określenie tej liczby leżało w gestii wydziałowych komisji wyborczych.

Jeśli chodzi o sam przebieg wyborów, to tym razem złożyło się tak, że na niemal wszystkie stanowiska obieralne: a więc rektora, prorektorów, dziekanów i prodziekanów ubiegało się tylko po jednym kandydacie. Wyjątkiem był Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, na którym do stanowiska dziekana startowało dwóch kandydatów. Pomimo tego, że kandydatów nie było wielu, same wybory okazały się trudne do przeprowadzenia pod względem organizacyjnym. Należało bowiem przygotować w krótkim czasie wiele spotkań wyborczych, na których najpierw dokonywano wyboru elektorów do uczelnianego kolegium elektorów, następnie na wydziałach do kolegiów wydziałowych, do senatu w poszczególnych grupach pracowniczych i rad wydziałów. No i przede wszystkim powszechne demokratyczne wybory do kolegiów elektorskich przeprowadzone zostały – chyba po raz pierwszy – w takim zakresie wśród studentów. To niejednokrotnie było źródłem wielu emocji, bo w bardzo krótkim czasie należało spośród 11 tysięcy osób najpierw wybrać delegatów, a następnie spośród delegatów wybrać elektorów.

Najwięcej emocji budziły jednak zapisy ustawowe o wieku emerytalnym nauczycieli akademickich. Interpretacja wieku emerytalnego jako podstawowego kryterium określającego bierne prawa wyborcze wzbudzała nawet sporo nieporozumień.

Czy pojawiły się jakieś protesty wyborcze?

Protesty wyborcze wynikały właśnie z zapisu dotyczącego rozumienia wieku emerytalnego. Od ubiegłego roku borykaliśmy się z wyjaśnieniem co oznacza zapis „nieosiągnięcia” wieku emerytalnego dla osób, które mają bierne prawo wyborcze. Pojawiały się różne interpretacje tego zapisu, w końcu oficjalne stanowisko w tej kwestii zajęła Fundacja Rektorów Polskich oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego i mówi ono, że osoby, które przeszły już na emeryturę utraciły bierne prawo wyborcze. Mimo tego, do Uczelnianej Komisji Wyborczej wciąż przychodziły pisma z jednostek, domagające się ostatecznego wyjaśnienia tej kwestii, a nawet pisma od osób nie zgadzających się z tak rozumianą interpretacją i mówiące o tym, że należy zastosować inną interpretację tego zapisu. Chciałam przy okazji podkreślić, jak rzetelnie i skrupulatnie do spraw podchodziła

uczelniana komisja, której członkowie ściśle współpracowali z wydziałowymi komisjami, aby uniknąć jakichkolwiek błędów czy pomyłek. I przyznać muszę, że parę razy zdarzyło nam się popełnić pewne proceduralne błędy, lecz za każdym razem były one naprawiane. Jeśli trzeba było, powtarzaliśmy zebranie, przeliczaliśmy raz jeszcze, słowem robiliśmy wszystko, aby wybory odbyły się zgodnie z obowiązującą ordynacją.

Co konkretnie oznaczało przyjęcie interpretacji przygotowanej przez KRPUT?

Przyjęcie takiego rozumienia zapisu ustawy oznaczało, że osoby, które przeszły na emeryturę - w wieku 65 lat, a nawet wcześniej lub później - nie mogły stać się kandydatami do uczelnianego bądź wydziałowego kolegium elektorów, do organów jednoosobowych. Pomimo zatrudnienia nawet na pełnym i pierwszym etacie na uczelni. Pobieranie świadczenia emerytalnego oznacza bowiem określenie siebie jako emeryta, a stąd wynika utrata biernego prawa wyborczego.

Czy nowa ordynacja wyborcza zyskała akceptację ogółu środowiska i czy można w taki sposób zdefiniować trudności, które wystąpiły aby uniknąć ich w przyszłości?

Działania dotyczące wyborów w naszej uczelni były takie same jak stosowane w większości uczelni w kraju, a te określiłabym jako racjonalne i poprawne proceduralnie. Nie oznacza to, że nie pojawiały się żadne trudności, komisje popełniały drobne pomyłki przy obliczeniach, czy kwalifikowaniu pracowników pod względem praw wyborczych. Na szczęście szybko było to dostrzegane i naprawiane. To z kolei wymagało podjęcia odpowiednich uchwał przez komisje wyborcze, kolejnych przeliczeń dotyczących liczby mandatów i uaktualnianie stanu. Inną sprawą, która przysporzyła komisji sporo pracy, było zapewnienie odpowiedniej frekwencji wyborczej aby uzyskać niezbędne kworum. Ten brak zaangażowania społeczności akademickiej w proces wyborczy osobiście postrzegam jako największy problem. Wybory są prawem, nie obowiązkiem i wiele osób z przysługującego im prawa po prostu nie chce korzystać. Niejednokrotnie jako pracownicy domagamy się realizacji pewnych oczekiwań, co jest mało możliwe jeśli w gremiach kolegialnych, które podejmują decyzje, nie mamy swoich przedstawicieli. Warto o tym pamiętać rezygnując w przyszłości z uczestnictwa w procedurze wyborczej. Równie trudno przedstawia się ta

kwestia wśród studentów, którzy jak gdyby nie mają świadomości, jak bardzo ich głos się liczy. Przecież we wszystkich gremiach kolegialnych studenci stanowią 20% składu! Nad uświadomieniem tego faktu należy dobrze popracować.

A jeśli idzie o wnioski na przyszłość, to nowa procedura wyborcza została podczas tegorocznych wyborów po prostu przecwiczona. To widać było na początku, ile emocji kosztowały komisję pierwsze wybory grup elektorów, potem szło już znacznie łatwiej. To doświadczenie pokazało, gdzie mogą wystąpić trudności i jeśli dopracujemy pewne słabości proceduralne, w przyszłości wybory powinny przebiegać płynnie. O tym jestem przekonana. Pragnę zwrócić uwagę na jeszcze jeden istotny fakt, cały przebieg wyborów można było poznać na bieżąco, śledząc stronę internetową Politechniki Opolskiej. Wszystkie ważne informacje jak ogłoszenia, komunikaty, pojawiały się na stronie i każdy mógł się z nimi zapoznać. Tę przejrzystość procedury wyborczej uważam za dużą wartość i zapisałabym to jako duży plus dla komisji wyborczych pracujących na Politechnice Opolskiej.

Także po raz pierwszy w historii uczelni utworzone zostało stanowisko czwartego prorektora, tym czwartym prorektorem wybrano Panią, czy nie utrudniło to zadań wynikających z obowiązków przewodniczącej UKW?

W moim przekonaniu nie, ponieważ podczas trwania wyborów pracowała cała komisja wyborcza i w każdej chwili liczyć mogłam na pomoc każdego z jej członków. Z tego powodu chciałam przy okazji wyrazić słowa uznania za sposób wypełniania obowiązków, a za współpracę serdecznie koleżankom i kolegom z komisji podziękować. Każdy pojawiający się problem był analizowany i na bieżąco

rozwiązywany. Tak stało się w sytuacji, kiedy rektor zgłosił mnie na prorektora i uznaliśmy, że nie powinnam prowadzić zebrania wyborczego, na którym sama kandyduję. Po krótkiej naradzie znaleźliśmy rozwiązanie i zebranie - zresztą bardzo sprawnie - przeprowadził prof. Tomasz Boczar. Natomiast, aby uniknąć jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy sprawowanymi funkcjami, podjęłam decyzję o rezygnacji z przewodzenia i udziału w Uczelnianej Komisji Wyborczej, która wybierana jest na całą kadencję. Wypełnię obowiązki przewodniczącej do końca tych wyborów i złożę rezygnację na czerwcowym senacie.

Myszę, że to jest najlepsze rozwiązanie, tym bardziej, że czekające mnie nowe obowiązki na pewno wypełnią każdą chwilę

Oficjalnie obejmie Pani stanowisko 1 września br., zapewne ma Pani wizję realizacji zadań wynikających z obszaru inwestycji i rozwoju.

Oczywiście, choć jest to raczej ogólny zarys wizji, którą wyrobiłam sobie na podstawie rozmów z rektorem, ponieważ to z jego strony wyszedł projekt utworzenia stanowiska czwartego prorektora i zadań do niego przypisanych. Najogólniej mówiąc odpowiedzialna będę za realizację dużych projektów inwestycyjnych uczelni współfinansowanych ze środków unijnych. Te inwestycje to budynek dla Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, następnie tzw. skrzydło dydaktyczne dla Wydziału Budownictwa, budowa krytej pływalni na terenie II kampusu politechniki. Poza budową konkretnych obiektów planowane jest znaczące doposażenie uczelnianych laboratoriów, co pozwoli na rozwój badań i kadry naukowej oraz lepsze dopasowanie możliwości i potencjału uczelni do potrzeb gospodarki w regionie i kraju. Mówiąc wprost, naszym zamiarem jest utworzenie na uczelni centrum naukowo-badawczego nastawio-

nego na innowacyjność i nowoczesne technologie, a drogą do realizacji tych planów są odpowiednie nakłady finansowe. Nakłady na realizację tych przedsięwzięć są ogromne i te środki musimy pozyskać, głównie przygotowując dobre wnioski do UE.

Kolejnym obszarem, który wymaga nakładu pracy jest poprawa realizacji praktyk studenckich i stymulowanie karier absolwentów. Dotychczas studenci pozostawieni są sami sobie i to należy zmienić na lepsze. Aby to osiągnąć, potrzebujemy dobrej współpracy z lokalnym przemysłem m.in. poprzez dostosowywanie naszej oferty kształcenia do oczekiwań i potrzeb gospodarki. Tu widzę duże pole do działania dla konwentu uczelni złożonego przecież z przedstawicieli najważniejszych instytucji i jednostek gospodarczych w regionie.

Przygotowywana nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym nakłada na uczelnie obowiązek tworzenia własnych strategii rozwoju, tych krótkoterminowych jak i długoterminowych, np. na 15 lat. Moją rolą będzie rozpoznanie potencjalnych kierunków rozwoju i współtworzenie strategii rozwoju. Dłużej nie chciałam się przy tym zatrzymywać, bo życie samo dopisuje zadania, którym będę musiała sprostać. Ja cieszę się, że będę mogła współtworzyć potencjał uczelni i dołożyć wielu starań, aby jak najlepiej wykonać zadania, które staną przede mną.

Czy na wydziałach również utworzone zostaną stanowiska prodziekanów odpowiedzialnych za inwestycje i rozwój, czyli odpowiedniki Pani stanowiska?

Nie, utworzenie stanowiska czwartego prorektora nie oznacza powołania czwartego prodziekana na poszczególnych wydziałach. Choć kto wie, być może w przyszłości, kiedy liczba zadań będzie wciąż rosła. Na tę kadencję na pewno nie. ◀ *Rozmawiała Krystyna Duda*

Skład Uczelnianej Komisji Wyborczej

dr inż. **Anna Król** - Wydział Mechaniczny - przewodnicząca

prof. dr hab. inż. **Ewald Macha** - Wydział Mechaniczny - członek

dr hab. inż. **Tomasz Boczar**, prof. PO. - Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki - członek

dr inż. **Elżbieta Czerwińska** - Biblioteka Główna - członek

mgr **Paweł Czerepok** - Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii - członek

mgr **Elżbieta Tokarska** - Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki - członek

Wystąpienie wyborcze prof. Jerzego Skubisa

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo Elektorzy!

Cele strategiczne, pozycja na naukowej mapie kraju

Nadchodząca czteroletnia kadencja rektorów, dziekanów i ciał kolegialnych uczelni zapowiada się jako trudna. Trudność ta wynika ze zwiększonej niepewności, dotyczącej zewnętrznych warunków funkcjonowania uczelni, niepewnego finansowania, spodziewanej nowelizacji ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” i z działań zmierzających do innego usytuowania wyższego szkolnictwa niepublicznego. Sygnalizuję te kwestie, gdyż program działania uczelni w najbliższych latach, winien brać je pod uwagę.

Strategicznym celem, jest umocnienie naukowej i dydaktycznej pozycji Politechniki Opolskiej na naukowej mapie kraju i w Europie.

Wprowadzenie politechniki do europejskiej przestrzeni badawczej, umiędzynarodowienie kształcenia i wzmacnianie osiągniętej w ubiegłej kadencji autonomiczności stanowi cele szczegółowe. Osiągnięciu tych celów w nadchodzącej kadencji jest podporządkowany program działania przedstawiony poniżej.

Orientacja na studentów

Dla osiągnięcia w naszej uczelni kształcenia na wysokim poziomie konieczne jest przyjęcie orientacji na studenta. Jako rektor zamierzam wspierać wszystkie działania i inicjatywy, które promują takie podejście. Nasi studenci są najważniejszą częścią społeczności akademickiej politechniki. Poprawie warunków ich kształcenia winny być

podporządkowane nowe inwestycje w uczelni, możliwości wymiany międzynarodowej, doposażenie aparaturowe, biblioteki, a także podnoszenie naszych kwalifikacji naukowych i zawodowych. Ważna jest życzliwość i podmiotowe traktowanie studentów. Dla stworzenia im przyjaznych warunków studiowania i wszechstronnego rozwoju, konieczne są dobre programy nauczania, poszerzenie kształcenia ogólnego kosztem kształcenia technologicznego, zwiększenie możliwości obieralności przedmiotów, tworzenie makrokierunków i szerokie wprowadzenie indywidualnego planu studiów i nauczania. Każdy student, niezależnie od formy studiów i kierunku, jeżeli zgłosi taką wolę, winien mieć możliwość wyjazdu w ramach programu Erasmus na studia zagraniczne, do jednej z 57 uczelni partnerskich w Europie. Wyjazd w tym roku 106 naszych studentów i przyjazd do naszej politechniki 76 studentów zagranicznych nie jest jeszcze satysfakcjonujący. Orientacja na studentów musi się także wyrażać w większej dbałości o akademiki, większej dostępności stypendiów, dostępności do bazy sportowej, oferty kulturalnej miasta Opola i dobrej współpracy ze studentami Uniwersytetu Opolskiego i studentami innych uczelni Opola.

Ważnym partnerem dla władz rektorskich jest Samorząd Studencki oraz Samorząd Doktorantów. Rola samorządu jako silnego i autonomicznego partnera dla władz uczelni winna być wzmacniana zarówno na poziomie ogólnouczelnianym jak i na wydziałach. Wyrażam nadzieję, że w nadchodzącej kadencji, we współpracy z samorządem, będzie możliwe otwarcie nowego ośrodka kultury studenckiej, stanowiącego wyróżnik studentów politechniki. Jestem otwarty i życzliwy

wobec środowiska studenckiego i zachęcam w nowej kadencji do jak największej aktywności i udziału w życiu uczelni.

Rozwój naukowy, uprawnienia akademickie, współpraca międzynarodowa

O naszej pozycji naukowej decydują i świadczą uzyskiwane rezultaty naukowe i techniczne. Politechnika skupiła znaczącą kadrę naukową: około 120 profesorów i doktorów habilitowanych, 260 doktorów, 100 doktorantów. Nasze osiągnięcia naukowe wyrażane liczbą publikacji i grantów także są znaczne: corocznie publikujemy ok. 1300 prac naukowych, w tym ok. 70 notowanych na liście filadelfijskiej i realizujemy ok. 30 grantów na kwotę 10 mln zł. finansowanych przez MNiSzW. To właśnie te osiągnięcia sprawiają, że od kilku lat nasza uczelnia plasuje się, według różnych rankingów, w pierwszej sześćdziesiątce najlepszych polskich uczelni akademickich.

Poziom badań i osiągane rezultaty naukowe, w dłuższej perspektywie stanowią o pozycji każdej uczelni. Także naszej. Uważam, że właśnie w tym obszarze mamy duże szanse wygrania konkurencji z innymi ośrodkami — są bowiem w naszym gronie profesorowie i doktorzy bardzo dobrze przygotowani merytorycznie, dla których praca naukowa jest pasją. Stanowią oni o sile naszego środowiska naukowego, dlatego jako rektor zamierzam wspierać ich działalność i tworzyć jak najlepsze warunki pracy. W tym kontekście uważam, że po 42 latach funkcjonowania uczelni należy zdefiniować uformowane w uczelni szkoły naukowe i wokół nich koncentrować kierunki badawcze i środki.

We wszystkich polskich uczelniach istnieje problem odtwarzania kadry naukowej. Występuje on także u nas: w grupie 120 profesorów i doktorów habilitowanych 51 przekroczyło wiek 65 lat. Mamy jednak w tym zakresie duży potencjał i możliwości: uczelnia posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego *doktora habilitowanego* w trzech dyscyplinach i liczną, 260-osobową populację doktorów, z których większość winna uzyskać stopień dra habilitowanego. Przywołajmy tutaj powinność i tradycję akademicką wymagającą, aby każdy profesor odchodzący na emeryturę przygotował i doprowadził do habilitacji swojego następcę naukowego. Wykształcenie takiego następcy stanowi potwierdzenie naszego autorytetu. Wspomaganie rozwoju młodej kadry naukowej zarówno doktorskiej jak i doktorów habilitowanych to jedno z najważniejszych zadań rektora w nowej kadencji.

Wzrost liczby profesorów i doktorów habilitowanych stwarza naturalne warunki do uzyskiwania przez uczelnię kolejnych uprawnień naukowych. W najbliższych

czterech latach w zasięgu są uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w czwartej dyscyplinie (*automatyka i robotyka*) i uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w kolejnych czterech dyscyplinach:

- inżynierii chemicznej i procesowej,
- ekonomii,
- nauk o kulturze fizycznej,
- mechanice.

Sprawa uzyskania przez naszą uczelnię kolejnych dwóch uprawnień doktorskich jest ważna w kontekście obowiązującej ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”. Niezależnie od możliwego przesunięcia do roku 2015 wymaganego terminu posiadania sześciu uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora przez uczelnię funkcjonującą pod nazwą „politechnika”, spełnienie tego warunku w możliwie najkrótszym okresie będzie priorytetem nadchodzącej kadencji. Od 1 maja 2005 roku, kiedy Polska wstąpiła do UE, polskie uczelnie konkurują nie z uczelniami w tym samym mieście czy makroregionie – konkurują na rynku europejskim. Stąd wynika fundamentalne znaczenie międzynarodowej współpracy naszej uczelni w badaniach naukowych. Mijające trzy lata były pod tym względem dla politechniki bardzo udane. Znacznie zwiększyła się międzynarodowa wymiana studentów, w tym roku 51 naszych nauczycieli wyjeżdża na gościnne wykłady do innych uczelni europejskich. Pozytywnym zaskoczeniem jest to, że liczba studentów zagranicznych podejmujących studia w naszej politechnice prawie zrównała się z liczbą studentów wyjeżdżających na studia z politechniki do innych krajów. Perłą w koronie naszej współpracy międzynarodowej jest powołanie w Politechnice Opolskiej Instytutu Konfucjusza. W okresie ostatnich 2 lat czternastu profesorów politechniki złożyło wizyty naukowe w Chinach, a możliwość nauki języka chińskiego w naszej uczelni jest szeroko rozpropagowana w kraju. Możemy być dumni z tych osiągnięć.

W obszarze współpracy międzynarodowej, w najbliższych czterech latach, widzę konieczność znaczącego zwiększenia udziału naszych profesorów i doktorów w realizacji naukowych programów finansowanych przez UE, dotyczy to głównie VII Programu Ramowego.

Nowe inwestycje

Rozwój uczelni nie jest możliwy bez nowych inwestycji. Warto w tym celu uzmysłowić skalę problemu: w roku 1989, w ówczesnej WSI na trzech kierunkach studiowało 971 studentów (721 na studiach dziennych i 210 na studiach zaocznych); dzisiaj na 20 kierunkach politechniki kształcą się 11 167 studentów. Wyznacza to skalę zadań inwestycyjnych i związanych z wyposażaniem

uczelni. Wiele już zostało zrobione, ale dopiero w najbliższych 4 – 5 latach każdy z sześciu wydziałów uzyska stabilną lokalizację i związane z tym perspektywy wieloletniego rozwoju. Wypracowane ustalenia dotyczące lokalizacji wydziałów, potwierdzone uchwałami senatu, są następujące:

- Wydział Mechaniczny — istniejący obiekt przy ul. Mikołajczyka 5,
- Wydział Budownictwa – budynek przy ul. Katowickiej, istniejąca hala badawcza i planowane do budowy skrzydło dydaktyczne,
- Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii — II kampus, wybudowane hale sportowe, kryta bieżnia, aula, planowany do adaptacji budynek dydaktyczny i kryta pływalnia 25 m,
- Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki — II kampus, budynki nr 1, 2, 3 i 4,
- Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej — budynek „Lipsk” i „Łącznik”,
- Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji — wszystkie budynki uczelni przy ul. Luboszyckiej i Waryńskiego.

Mijające trzy lata były pomyślne dla inwestycji prowadzonych przez uczelnię. Wymienię najważniejsze: oddano do użytku „Łącznik”, kompleks sportowy w II kampusie, adaptowano na akademik budynek przy ul. Małopolskiej, wykonano przy nim halę sportową, wykonano ocieplenie i nowe elewacje akademików przy ul. Mikołajczyka.

Co jest możliwe do wykonania w latach 2008–2012? Za realne uważam trzy kolejne inwestycje budowlane. Są nimi: Budynek dydaktyczny dla WW-FiF, ok. 28,5 mln zł. Został ogłoszony przetarg na wykonawcę, planowane rozpoczęcie prac: lipiec 2008 r. i zakończenie w 2011 r. Skrzydło dydaktyczne dla WB, przy ul. Katowickiej, ok. 20 mln zł. 2008–2010 przygotowanie dokumentacji, 2011–2012 realizacja, jest podpisana preumowa na finansowanie.

Kryta pływalnia 25 m, II kampus, planowana budowa wspólna z miastem Opole, koszt do 20 mln zł, środki po 50% uczelni i miasta, środki uczelni mają być pozyskane drogą konkursową z RPO, planowana realizacja: 2008–2012 r.

W tym miejscu pragnę podziękować Panu Marszałkowi, Zarządowi Województwa i Panu Prezydentowi, dzięki którym uczelnia może z takim rozmachem planować i realizować swoje inwestycje.

Poza wymienionymi planujemy wykonanie szeregu projektów „miękkich”, na które zamierzamy pozyskać środki drogą konkursową z różnych programów UE. Spośród nich wymienię tylko jeden: na ukończeniu jest przygotowanie wniosku na doposażenie aparaturowe 9 laborato-

riów badawczych politechniki z programu „Innowacyjna Gospodarka”. Koszt projektu to 30 mln zł.

Aby było możliwe realizowanie przez naszą uczelnię wymienionych inwestycji, muszą być przełamane trzy bariery: zapewnienie finansowego pokrycia wkładów własnych do projektów, oczekujemy w tej sprawie na „listy intencyjne” z MNiSzW, w przypadku budowy krytej pływalni uzyskanie z budżetu Miasta Opole 50% środków i pozytywne rozstrzygnięcie konkursu w RPO na drugą połowę finansowania, przeprowadzenie w uczelni zmian organizacyjnych, polegających na utworzeniu pionu administracyjno-technicznego, obsługującego w tym zakresie tak znaczne środki finansowe — ok. 70 mln zł.

Niech mi będzie wolno tę ostatnią myśl rozwinąć. Roczny budżet uczelni wynosi około 90 mln zł. Planowane do wykonania w najbliższych czterech latach nasze inwestycje, to 70 mln zł. W sposób oczywisty, nie da się wykonać tych inwestycji poprzez podwojenie ilości pracy istniejącym na wydziałach i w administracji centralnej działom obsługującym uczelnię. Uważam, że tę kwestię należy rozwiązać systemowo.

W przypadku wybrania mnie na rektora, zamierzam zwrócić się do senatu uczelni o zatwierdzenie stanowiska czwartego prorektora. Prorektor ten miałby w kompetencji stworzenie i nadzorowanie pionu obsługującego inwestycyjne projekty politechniki. Nadzór taki jest niezbędny od początku ich przygotowywania, aplikowania w konkursach, technicznej realizacji, rozliczaniu, kontroli powykonawczej i w zakresie zadeklarowanych wskaźników. Liczę na poparcie tej inicjatywy a w przypadku jej skutecznienia, proszę o radę w sprawie potencjalnych kandydatów na to stanowisko.

Finanse uczelni

Nie należy się spodziewać, aby w nadchodzących czterech latach zasadniczo wzrosła dotacja budżetowa dla uczelni. Raczej należy spodziewać się tego, że z budżetu uczelnia może otrzymywać coraz mniej. Stawia to przed nami wszystkimi konieczność poszukiwania źródeł oszczędności i zabiegania o zwiększanie dochodów własnych ze źródeł zewnętrznych.

Za podstawowe zasady dotyczące finansów uczelni uważam ich przejrzystość i transparentność. Tak jak w tej kadencji będę starał się, aby budżet uczelni był konstruowany w sposób czytelny, a wszystkie informacje finansowe o kosztach wydziałów, kosztach remontów, inwestycjach budowlanych były dostępne dla senatu, na stronie internetowej uczelni i w publikowanym corocznie w formie książkowej sprawozdaniu rektora z działalności uczelni.

Po mijającej kadencji, w której kierowałem uczelnią, kondycja finansowa politechniki jest dobra. Wyrazem tego jest 3% podwyżka wynagrodzeń wszystkich pracowników politechniki, realizowana od 1 stycznia br. ze środków własnych uczelni. Świadczy o tym także możliwość pokrycia części wkładów własnych w inwestycjach planowanych i dodatni wynik finansowy za rok 2007, w wysokości ok. 2,9 mln zł.

Utrzymanie bezpiecznej kondycji finansowej politechniki uznaję jako zasadę fundamentalną. Równocześnie w dostępny dla rektora uczelni sposób będę zabiegał o wzrost wynagrodzeń wszystkich grup pracowniczych.

Relacje uczelni w regionie, samodzielność wydziałów, administracja

Intelektualne centrum, wiodący ośrodek w dziedzinie informatyki, wdrażania nowych technologii, przedsiębiorczości i innowacyjności — tak widzę ideę politechniki dla miasta Opola i regionu. W jeszcze większym stopniu winna stanowić zaplecze eksperckie dla władz i gospodarki Opolszczyzny. Możemy to osiągnąć poprzez rozwój Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości i Parku Naukowo-Technologicznego funkcjonującego przy politechnice. Musimy szybko reagować na powstające w tym obszarze możliwości, ale także wychodzić z własnymi inicjatywami na zewnątrz uczelni. Warunkiem powodzenia tych działań są dobre projekty, ale także dobre relacje z Marszałkiem, całym samorządem, Wojewodą i Prezydentem Miasta Opole. Relacje te w minionej kadencji uznaję za wzorowe; dziękuję za nie i nie wątpię, iż tak pozostanie w nadchodzącej kadencji.

Zadania politechniki są realizowane na wydziałach, w instytutach i katedrach. To właśnie te jednostki decydują o prestiżu i wynikach finansowych uczelni, w nich kształcą się studenci i prowadzi badania naukowe. Z tych powodów, nadal w zarządzaniu uczelnią będę zapewniał wydziałom pełną autonomię w zakresie badań naukowych i realizowanej dydaktyki. Także w obszarze finansowym, zgodnie z przyjętym przez senat uczelni systemem finansowym, dziekani wydziałów będą mieli swobodę działania.

Ważnym ogniwem funkcjonowania uczelni jest jej administracja. Od jej sprawności zależy efektywność działania uczelni. Zadaniem nowo wybranego rektora będzie doskonalenie jej pracy, systemu zarządzania, sprawnej obsługi pracowników i zewnętrznych relacji uczelni. Zadaniem administracji ogólnouczelnianej winna być także ochrona nauczycieli akademickich przed wstrząsami wynikającymi ze zmian prawa

i niedostosowaniem tego prawa i procedur do rzeczywistości. Tytułem przykładu wymienię ochronę przed zawiłościami prawa o zamówieniach publicznych i zawiłościami przy realizacji grantów unijnych.

W odniesieniu do tej grupy pracowniczej dostrzegam drastycznie niskie jej wyposażenie — dotyczy to w pierwszym rzędzie specjalistów, pełniących kluczowe funkcje w zarządzaniu.

Bilans działania rektora w kadencji 2005–2008

Ponieważ w mijającej kadencji pełniłem funkcję rektora, uważam za właściwe przedstawienie na dzisiejszym spotkaniu, jej syntetycznego bilansu.

Zadania zrealizowane: – dydaktyka

Utworzenie czterech nowych kierunków studiów: *inżynieria materiałowa, logistyka, inżynieria chemiczna i procesowa, administracja*.

Utworzenie studiów II stopnia na czterech kierunkach: *europaistyce, fizjoterapii, automatyce i robotyce, technice rolniczej i leśnej*. W toku jest utworzenie dwóch kolejnych kierunków: *inżynierii produkcji oraz turystyki i rekreacji*.

Akredytacja przez Państwową Komisję Akredytacyjną sześciu kierunków studiów.

Wdrożenie w politechnice trójstopniowego systemu studiów.

Rozszerzenie zagranicznej wymiany studentów: wyjeżdżających do 106, przyjeżdżających do 76, w tym 25 przedłużyło pobyt o kolejny semestr i nauczycieli akademickich do 51.

Utrzymanie wysokiej liczby studentów politechniki — 11 167 (wg sprawozdania S-10).

– nauka

Uzyskanie przez Wydział Budownictwa uprawnień do nadawania stopnia naukowego

doktora habilitowanego w dyscyplinie *budownictwo*.

Uzyskanie przez Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie *automatyka i robotyka*.

Przygotowanie wniosku przez Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki do Centralnej Komisji o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie *automatyka i robotyka*.

Osiągnięcie takiego rozwoju kadrowego i naukowego wydziałów, który umożliwiał przygotowanie wniosków o uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, w czterech dyscyplinach:

- *inżynieria chemiczna i procesowa*, Wydział Mechaniczny,
- *ekonomia*, Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji,
- *nauki o kulturze fizycznej*, Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii,
- *mechanika*, Wydział Mechaniczny.

Zwiększenie liczby publikacji naukowych z 950 w roku 2004 do 1300 w roku 2007, (w tym ok. 70 odnotowywanych na liście filadelfijskiej).

Zwiększenie liczby grantów KBN z 15 w roku 2004 do 30 w roku 2007.

Realizacja 18 różnych projektów finansowanych ze środków UE (ZPORR, Interreg, programy sektorowe).

– organizacja i zarządzanie

Uzyskanie autonomii uczelni w rozumieniu ustawy: „*Prawo o szkolnictwie wyższym*”.

Utworzenie w politechnice szóstego wydziału: Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej.

Przekształcenie Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki; przejście wy-

działu na strukturę instytutową. Przeprowadzka Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii z budynku przy ul. Działkowej do obiektów w II Kampusie, przy ul. Prószkowskiej.

Utrzymanie dobrej kondycji finansowej uczelni.

Bardzo dobra działalność merytoryczna Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości funkcjonującego w politechnice.

Organizacja jubileuszu 40-lecia politechniki. Powołanie w Politechnice Instytutu Konfucjusza.

Nadanie pierwszego doktoratu honorowego PO i tytułu honorowego profesora PO. Wypracowanie bardzo dobrych relacji uczelni z samorządem regionu, Prezydentem Miasta, zwiększenie eksperckiej roli środowiska politechniki dla potrzeb miasta i regionu.

– inwestycje

Oddanie do użytkowania zasadniczej części „Łącznika”.

Wybudowanie i oddanie do użytkowania dla WWFiF w II kampusie kompleksu sportowego.

Przystosowanie budynku przy ul. Małopolskiej na akademik i budowa przy nim hali sportowej.

Docieplenie i nowe elewacje akademików przy ul. Mikołajczyka.

Rewitalizacja budynku nr 2 (2700 m²) w II kampusie i przeprowadzka do niego części WEAI.

Wprowadzenie na listę indykatywną RPO dwóch inwestycji planowanych do realizacji w latach 2007-2013, a to:

- budynku dydaktycznego w II kampusie dla WWFiF,
- skrzydła dydaktycznego przy budynku WB na ul. Katowickiej.

Zaawansowanie prac zmierzających do wybudowania w II kampusie wspólnie z miastem Opole krytej pływalni.

– zadania, których nie udało się zrealizować:

w zakresie dydaktyki nie udało się uruchomić pełnego cyklu kształcenia w języku angielskim; na jednym z kierunków – na informatyce od 10 lat funkcjonuje kształcenie niemieckojęzyczne,

dwukrotnie złożone do Centralnej Komisji wnioski o przyznanie wydziałom uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora okazały się nieskuteczne,

w obszarze inwestycji nie w pełni został wykończony „Łącznik” i nie powiodły się czterokrotne przetargi dotyczące sprzedaży budynku przy ul. Działkowej. Także sprawa pałacyku w Karczowie jest zamrożona.

Z całą mocą pragnę zaznaczyć, że wymienione osiągnięcia w funkcjonowaniu uczelni, nie miałyby miejsca, gdyby nie

zaangażowanie, inicjatywa i wkład pracy całego zespołu kierującego uczelnią. Podjęciem tego zespołu rozumiem w pierwszym rzędzie moich zastępców — Prorektorów, ale także Kanclerza, Kwestora, Dziekanów wszystkich wydziałów i Senatorów wspomagających zarządzanie w mijającej kadencji. Te rezultaty zostały osiągnięte, także dzięki wysiłkowi wielu pracowników administracyjnych, technicznych i pracowników obsługi. Tym wszystkim, którzy przez mijające trzy lata tej kadencji pomagali mi wypełnić obowiązki Rektora Politechniki Opolskiej — serdecznie dziękuję.

Główne obszary działalności w nadchodzącej kadencji

Funkcjonowanie uczelni wymaga od rektora prowadzenia działań równocześnie w bardzo wielu obszarach. Nie sposób je nawet wszystkie wymienić. Stanowisko rektora politechniki, poza godnością, oznacza kierowanie instytucją zatrudniającą 900 osób. Wymienię zatem tylko kilka głównych zagadnień, ważnych dla uczelni w nadchodzącej kadencji:

Podnoszenie jakości kształcenia, jego umiędzynarodowienie, orientowanie wszystkich działań na studenta, utrzymanie w politechnice wysokiej liczby studentów.

Uzyskanie kolejnych uprawnień do nadawania stopni naukowych tak, aby spełnić wymogi prawne przyjęte dla posługiwania się nazwą „politechnika”.

Określenie „szkół naukowych” funkcjonujących w naszej uczelni i koncentracja wokół nich prowadzonych badań.

Włączenie uczelni do realizacji naukowych programów UE, przede wszystkim do VII Programu Ramowego.

Realizacja przygotowanego planu inwestycyjnego.

Wypracowanie planu strategicznego rozwoju politechniki do roku 2020 i przygotowywanie projektów inwestycyjnych na lata 2013-2020.

Utrzymanie bezpiecznej kondycji finansowej uczelni.

Dalszy rozwój naukowy i dydaktyczny współpracy międzynarodowej politechniki, ze szczególnym uwzględnieniem kierunku chińskiego.

Przygotowanie politechniki do możliwych zmian prawnych, prawdopodobnych w obszarze szkolnictwa wyższego.

Utrzymanie bardzo dobrych relacji uczelni z innymi podmiotami społecznymi, z władzami samorządowymi, wojewodą, prezydentem miasta, UO, innymi uczelniami w mieście i regionie.

W przedstawionym zestawieniu nie wskazałem szczegółowych zadań i spraw. Oczekuję, bowiem w tym zakresie inicjatywy od dziekanów i wydziałów. Ważne decyzje

dotyczące całej uczelni podejmowane przez rektora będą omawiane z zainteresowanymi wydziałami i senatem, celem wypracowania uzgodnień i osiągnięcia konsensusu.

Parę słów o sobie samym

Jako kandydat na rektora politechniki nie jestem osobą nieznaną. Pracę w naszej uczelni podjąłem bezpośrednio po studiach w 1974 roku – pracuję zatem 34 lata. W zarządzaniu uczelnią uczestniczę od 1990 roku, kiedy to jako 40-letni profesor zostałem wybrany prorektorem i pozostałem nim przez 15 lat. Funkcję tę pełniłem czterokrotnie i w mijającej kadencji pełnię funkcję rektora. Dobrze znam nasze środowisko akademickie i uczelnię. Także Państwo tutaj obecni znacie zatem moje słabe i mocniejsze strony. Mam nadzieję, że uznacie, iż zalety przeważają nad wadami. Znam też sposób na ograniczenie moich słabych stron – sposób polega na doborze dobrych prorektorów, którzy posiadają brakujące mi zalety. Jeśli zostaną wybrani rektorem, zamierzam zaproponować na prorektorów osoby pełniące te funkcje aktualnie, licząc, że zostaną także wybrane i dalej z oddaniem, i nabytym doświadczeniem będą mogły służyć uczelni w nadchodzącej kadencji.

Kandydat na rektora winien być nie tylko sprawny w zarządzaniu i kierowaniu zespołami ludzkimi — ważne są także jego cechy osobiste i zasady, jakimi się kieruje w relacjach ludzkich. Staram się szanować innych ludzi, szanować ich godność i odmiennosc, za ważne w relacjach z ludźmi uważam kulturę osobistą i przestrzeganie zasad dobrego tonu. W kierowaniu uczelnią, ale także w życiu prywatnym szukam kompromisów, pilnuję, aby ludzi nie konfliktować między sobą, zjednuję ludzi do wspólnego działania i osiągania celów. Staram się być dla ludzi zycielskim i dostępnym. Jako niezbędny warunek osiągania celów uznaję pracowitość — tę cnotę cenię wysoko.

Rektor uczelni musi mieć świadomość, jaki jest jego odbiór i ocena jego decyzji w środowisku uczelnianym. Musi liczyć się z tym, że jego decyzje są często nierozumiane i krytykowane, ale są przecież podyktowane dobrem uczelni — dlatego też winien ich bronić i przekonywać do swoich racji.

Wszystkim Państwu dziękuję za współpracę w mijającej kadencji. Wierzę, że jako środowisko akademickie możemy mieć powody do dumy z osiągniętych rezultatów i pozycji naukowej, jaką aktualnie posiada nasza uczelnia. Wierzę, że przedstawiony przeze mnie w tym wystąpieniu program na następne cztery lata daje szansę rozwoju uczelni i umocnienia jej na naukowej mapie kraju i Europy.

Wierzę, że zdecydujecie się Państwo obdarzyć zaufaniem moją osobę, jako kandydata na Rektora Politechniki Opolskiej w kadencji 2008–2012. **Dziękuję** ◀

Władze Uczelni
w kadencji 2008–2012

J. Jantos, A. Żurawska, J. Skubis, M. Tukiendorf, A. Król

REKTOR

prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis**

PROREKTOR DS. STUDENCKICH

dr hab. inż. **Jerzy Jantos**, prof. PO

PROREKTOR DS. NAUKI

dr hab. inż. **Marek Tukiendorf**, prof. PO

PROREKTOR DS. ORGANIZACYJNYCH

dr **Aleksandra Żurawska**

PROREKTOR DS. INWESTYCJI I ROZWOJU

dr inż. **Anna Król**

Prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis
- sylwetka

DANE BIOGRAFICZNE

data urodzenia: 6. 01.1950 r.
miejsce urodzenia: Olkusz
szkoła średnia: Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kazimierza w Olkuszu (ukończone w 1968 r.)
studia: Politechnika Śląska w Gliwicach, Wydział Elektryczny (ukończone w 1974 r.)
stopnie zawodowe i naukowe:
- mgr inż. elektryk, 12.09.1974 r., Politechnika Śląska w Gliwicach
- doktor nauk technicznych, 14.04.1981 r., Politechnika Śląska w Gliwicach
- studia podyplomowe: *kształcenie i doskonalenie pedagogiczne nauczycieli akademickich*, 22.06.1981 r., WSP w Opolu
- doktor habilitowany, 24.11.1987 r., Politechnika Śląska w Gliwicach
- tytuł naukowy profesora, 20.11.1997 r., Prezydent RP
żonaty od 1974 r., troje dzieci (1976 - córki, 1978 - syn), zamieszkały w Opolu

ZATRUDNIENIE:

16.09.1974 r. - zatrudnienie w ówczesnej WSI w Opolu na Wydziale Elektrycznym
Asystent stażysta (16.09.1974-29.02.1975)
Asystent (1.03.1975-30.04.1976)
Starszy asystent (01.05.1976-30.04.1981)
Adiunkt (1.05.1981-30.07.1988)
Docent (1.08.1988-16.10.1990)
Profesor nadzwyczajny WSI/PO (17.10.1990 - 31.01.1999)
Profesor zwyczajny PO (1.02.1999 - do nadal)

SPRAWOWANE FUNKCJE:

Kierownik Zakładu Elektroenergetyki w latach 1983-1984
Prorektor ds. nauki WSI, dwie kadencje: 1990-1993 i 1993-1996
Prorektor ds. nauki Politechniki Opolskiej, dwie kadencje: 1999-2002 i 2002-2005
Kierownik Katedry Elektroenergetyki/Dyrektor Instytutu Elektroenergetyki od 1999 do nadal
Rektor Politechniki Opolskiej w kadencji 2005-2008

STAŻE NAUKOWE:

Półroczny staż naukowy w ZPBE „Energopomiar” w Gliwicach (1.04.1977-30.09.1977)
Dwumiesięczny staż naukowy w Austrii, w Technische Universität Wien, Institut für Elektrische Anlagen und Hochspannungstechnik (16.05.1983 - 15.07.1983)
Roczny staż przemysłowy w Zakładzie Energetycznym w Opolu (1.05.1986 do 30.04.1987)

NAUCZYCIELE:

Prof. Tadeusz Stępniewski
Prof. Tadeusz Szostek
Doc. Józef Szuta

BADANIA NAUKOWE:

Dziedziną naukową prof. Jerzego Skubisa jest elektrotechnika, a specjalnością technika wysokich napięć. Szczegółowym obszarem jego dociekań naukowych jest nowoczesna diagnostyka wysokonapięciowych układów izolacyjnych, różnych urządzeń elektroenergetycznych.
W tym zakresie prof. Jerzy Skubis stworzył w Politechnice Opolskiej szkołę naukową, dobrze rozpoznawalną w kraju i za granicą.
Przedmiotem uprawianych badań są przede wszystkim nieniszczące metody detekcji, pomiaru i lokalizacji wylądowań niepełnych. Wśród tych metod szczególne posiada metodę emisji akustycznej oceny wylądowań elektrycznych. Z tego zakresu tematycznego profesor opublikował około 140 prac naukowych i wykonał około 250 ekspertyz dla różnych zakładów energetyki zawodowej.
Zespół kierowany przez profesora publikuje corocznie kilkadziesiąt artykułów i referatów konferencyjnych.

Wyróżnikiem uformowanej szkoły naukowej jest m.in.:

- utworzenie zespołu badawczego, uprawiającego tę tematykę, obejmującego 12 osób,
- uzyskanie z tej tematyki przez 10 pracowników stopnia naukowego doktora,
- uzyskanie z tej tematyki przez dwie osoby stopnia naukowego doktora habilitowanego; dwie kolejne osoby
- mają przewody habilitacyjne znacznie zaawansowane,
- wybudowanie w Politechnice Opolskiej zaplecza badawczego dla uprawianej tematyki,
- uzyskanie i zrealizowanie w ostatnich kilku latach 10 grantów związanych z tą problematyką,
- uzyskanie 9 patentów, zastrzegających opracowane oryginalne rozwiązania techniczne,
- wdrożenie w największych krajowych elektrowniach i spółkach dystrybucyjnych opracowanych metod pomiarowych i rozwiązań technicznych.

Przedstawione osiągnięcia sprawiły, iż Politechnika Opolska stała się znaczącym i dobrze rozpoznawalnym ośrodkiem naukowym i badawczym w kraju i za granicą. Warty podkreślenia jest to, że prof. Jerzy Skubis wykształcił swojego naukowego następcę – dra hab. inż. Tomasza Boczara, prof. PO, który aktualnie przejmie kierowanie powstałą w naszej politechnice szkołą naukową.

PUBLIKACJE:

W ramach naukowej działalności prof. J. Skubis opublikował do tej pory ponad 140 prac naukowych, w tym około 30 w czasopismach zagranicznych. Około 50 prac to prace autorskie a 90 to prace współautorskie. Jest autorem 9 książek, 9 patentów, 3 skryptów.

Od początku swojej pracy na uczelni prof. J. Skubis prowadził intensywną działalność badawczą na rzecz przemysłu. Do tej pory kierował około 250 pracami naukowo-badawczymi i wdrożeniami, realizowanymi głównie dla potrzeb energetyki zawodowej. Jego oryginalnym osiągnięciem jest opracowanie i wdrożenie do technicznej diagnostyki transformatorów akustycznej metody oceny wyładowań elektrycznych (patent PRL nr 129358). Dla wdrożenia tej metody zbudował przewoźne laboratorium diagnostyczne obsługujące transformatory zainstalowane w krajowym systemie elektroenergetycznym.

Ważniejsze publikacje:

- Skubis J.: Emisja akustyczna w badaniach izolacji urządzeń elektroenergetycznych. PAN-IPPT Warszawa, 1993 – książka.
- Skubis J.: Wybrane zagadnienia z techniki i diagnostyki wysokonapięciowej. OW PO 1998, książka.
- Skubis J.: Charakterystyka metody chromatografii gazowej stosowanej do badania izolacji transformatorów. Monografia. ZN WSI Opole, nr 120, Elektryka nr 25. 1986 r.
- Skubis J.: Relationships between the acoustic and electric descriptors for partial discharges. Archives of Electrical Engineering, 1999 r.
- Skubis J., Lorenc M.: Measurements and analysis of acoustic emission standard impulses generated in Hsu-Nielsen source. Archives of Electrical Engineering, 1999 r.
- Skubis J., Boczar T.: Spectrum of acoustic emission pulses generated by electric slide surface discharges in oil. Archives of Electrical Engineering, 1999 r.
- Skubis J.: Calibration of piezoelectric transducers for electric discharge acoustic signals. J. Phys. E. Sci. Instrum. Vol. 17, no 2, 1984, pp.116-118.
- Skubis J.: Piezoelectric reflecting transducer for partial discharge acoustic signals. J. Phys. E.: Sci. Instrum. Vol. 15, 1982, pp. 1022-1026.
- Skubis J., Zalewski J.: The evaluation of partial discharges appearing in power electrical equipment by the acoustic emission method. Sympozjum CIGRE 05-87, Wiedeń, Austria, Raport nr 700-02.
- Subocz J. (red.), Skubis J. (rozd. 6.2.): „Transformatory w eksploatacji”. Poradnik, Wyd. Energo-Complex, I wyd. 2005, II wyd. 2007 r.
- Skubis J.: „Acoustic Method of Partial Discharges Evaluation”. Acta Electrotechnica et Informatica, No 2, vol. 3, 2003, pp. 21-24.

KSZTAŁCENIE MŁODEJ KADRY:

Prof. Jerzy Skubis wypromował 6 doktorów; aktualnie kieruje siódmym doktorantem (otwarty przewód doktorski).

Jedenastokrotnie był recenzentem rozpraw doktorskich, dwukrotnie recenzentem w przewodach habilitacyjnych, czterokrotnie opiniował wnioski o uzyskanie tytułu naukowego profesora, dwukrotnie opiniował wnioski kandydatów na stanowisko profesorów uczelnianych. Kilkakrotnie recenzował także książki i podręczniki dla różnych wydawnictw technicznych (Politechnika Poznańska, AGH, Politechnika Śląska).

Wypromowani doktorzy:

- Dr inż. Barbara Kucharska, Wydział Elektryczny, Politechnika Śląska w Gliwicach, 1995 r.
- Dr inż. Grzegorz Jezierski, Instytut Podstawowych Problemów Techniki w Warszawie, 1996 r.
- Dr inż. Tomasz Boczar, Wydział Elektryczny, Politechnika Śląska w Gliwicach, 1998 r.
- Dr inż. Marcin Lorenc, Wydział Elektryczny, Politechnika Śląska w Gliwicach, 1998 r.
- Dr inż. Arkadiusz Dąbrowski, Wydział Elektrotechniki i Automatyki, Politechnika Opolska, 2005 r.
- Dr inż. Paweł Frącz, Wydział Elektrotechniki i Automatyki, Politechnika Opolska, 2006 r.
- Mgr inż. Piotr Muszyński, Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, Politechnika Opolska; otwarty przewód, praca w toku.

Recenzje prac doktorskich:

- Dr inż. Bogusław Gronowski, Wydział Elektryczny, Politechnika Warszawska, 1990 r.
- Dr inż. Khalaf Yassin Al-Mualla, Wydział Elektrotechniki i Elektroniki, Politechnika Łódzka, 1997 r.
- Dr inż. Stefan Wolny, Wydział Elektrotechniki i Automatyki, Politechnika Opolska, 2000 r.
- Dr inż. Hubert Morańda, Wydział Elektryczny, Politechnika Poznańska, 2001 r.
- Dr inż. Tomasz Piotrowski, Wydział Elektrotechniki i Elektroniki, Politechnika Łódzka, 2001 r.
- Dr inż. Paweł Żyłka, Wydział Elektryczny, Politechnika Wroclawska, 2002 r.
- Dr inż. Dariusz Zmarzły, Wydział Elektrotechniki i Automatyki, Politechnika Opolska, 2002 r.
- Dr inż. Dominik Duda, Wydział Elektryczny, Politechnika Śląska, 2003 r.
- Dr inż. Mariusz Sztolcman, Wydział Elektryczny, Politechnika Poznańska, 2004 r.
- Dr inż. Maciej Zdanowski, Wydział Elektrotechniki i Automatyki, Politechnika Opolska 2005 r.
- Dr inż. Marek Ossowski, Wydział Elektryczny, Politechnika Poznańska, 2006 r.

Opinie profesorskie:

- Prof. dr hab. inż. Franciszek Mosiński, Politechnika Łódzka, 2000 r.
- Prof. dr hab. inż. Barbara Florkowska, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, 2004 r.
- Prof. dr hab. inż. Władysław Opydo, Politechnika Poznańska, 2004 r.
- Prof. dr hab. inż. George Joseph Anders, Politechnika Łódzka, 2005 r.

Recenzje w przewodach habilitacyjnych:

- Dr hab. inż. Wojciech Kołtunowicz, Politechnika Warszawska, 2003 r.
- Dr hab. inż. Jan Subocz, Politechnika Szczecińska, 2004 r.
- Dr hab. inż. Dariusz Zmarzły, Politechnika Opolska, 2006 r.
- Dr Franciszek Witos, Politechnika Śląska – recenzja monografii habilitacyjnej, 2007 r.

Recenzje na stanowiska profesorów uczelnianych:

- Dr hab. inż. Zygmunt Kozik, Politechnika Opolska, 2001 r.
- Dr hab. inż. Czesław Karwat, Politechnika Lubelska, 2004 r.

WAŻNIEJSZE NAGRODY, ODZNACZENIA,

UDZIAŁ W KORPORACJACH ZAWODOWYCH I SPOŁECZNYCH:

Ważniejsze nagrody:

- Nagrody JM Rektora Politechniki Opolskiej za działalność dydaktyczną, organizacyjną i naukowo-badawczą: 1975 r., 1979 r., 1980 r., 1981 r., 1986 r., 1987 r., 1988 r., 1993 r., 1998 r., 1999 r., 2005 r.
- Pięciokrotnie nagroda Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego:
 - indywidualna, za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, 1982 r.,
 - zespołowa, za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, 1984 r.
- indywidualna, za książkę pt.: „Emisja akustyczna w badaniach izolacji urządzeń elektroenergetycznych”, 1994 r.
- indywidualna za sprawne i efektywne kierowanie uczelnią, 2006 r.
- indywidualna za osiągnięcia organizacyjne, 2007 r.
- Nagroda Naczelnej Organizacji Technicznej za wybitne osiągnięcia w dziedzinie techniki, nagroda I stopnia, 1982 r.
- Nagroda Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej w ramach konkursu: „Prace eksperymentalne w elektrotechnice”, III stopnia, 1983 r.
- Nagroda w konkursie SliTMP, Ministerstwa Przemysłu, Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń i MCNEMT, III stopnia zespołowa, za pracę naukowo-badawczą: „Opracowanie technologii diagnostyki”, Radom, 1989 r.
- Nagroda im. Św. Franciszka Ksawerego „Żar serca” za życzliwe i serdeczne relacje ze studentami, Jezuicki Ośrodek Formacji i Kultury Xaverianum, Opole, 2000 r.
- Nagroda Marszałka Województwa Opolskiego za osiągnięcia w dziedzinie upowszechniania i rozwoju edukacji, 2001 r.

„Srebrny Laur Umiejętności i Kompetencji za rok 2004” w kategorii: Wynalazek w Dziedzinie Produkcji i Technologii, nagroda przyznana przez Opolską Izbę Gospodarczą.

Odnaczenia:

„Odnaczenie za zasługi dla miasta Opoli”, 1997 r.

„Medal Komisji Edukacji Narodowej”, Minister Edukacji Narodowej, 1998 r.

„Złoty Krzyż Zasługi”, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, 2000 r.

„Złota Odznaka Honorowa Polskiego Związku Filatelistów”, Prezes ZG PZF, 2002 r. „Brązowa Odznaka za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki”, 2006 r.

„Medal Pamiątkowy im. Prof. Alfonsa Hoffmana”, za propagowanie idei Profesora i zasługi w rozwoju elektroenergetyki kraju, Bydgoszcz, 2005 r.

„Medal Pamiątkowy 100-lecia Związku Nauczycielstwa Polskiego”, Krajowa Rada Nauki ZNP, Warszawa, 2005 r.

Udział w korporacjach naukowych, zawodowych i organizacjach społecznych:
Trzykrotnie Członek Sekcji T 10A Komitetu Badań Naukowych: na czas trwania XXIV konkursu (2002/2003), XXV konkursu (2003 r.) i XXVI konkursu (2003/2004).

Honorowy Członek Opolskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Opolu, od maja 2004 roku do nadal
Członek Rady Naukowej Instytutu Śląskiego w Opolu

Członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich

Członek Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Oddział w Opolu

Zastępca Przewodniczącego Obwodowej Komisji Wyborczej nr 26 w Opolu dla przeprowadzenia wyborów do Sejmu i Senatu PRL w 1989 roku

Zastępca Przewodniczącego Obwodowej Komisji Wyborczej nr 18 w Opolu dla przeprowadzenia wyborów do Rady Miejskiej w Opolu w 1990 r.

Członek Zespołu – Opolskiego Komitetu Monitorującego Programy Rozwoju Regionalnego, powołanie przez Wojewodę Opolskiego, 2004–2005 r.

Członek Wojewódzkiej Rady Sportu Kwalifikowanego, powołanie przez Marszałka Województwa Opolskiego, od 2005 r.

Członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Opolu, od 1981 roku do nadal

Członek NSZZ „Solidarność” od października 1980 r. do nadal

Członek „National Geographic Society”, od 2004 r. do nadal

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA

Prof. J. Skubis bardzo aktywnie pracuje organizacyjnie. W latach 1983–84 był kierownikiem obecnego Instytutu, uprzednio Zakładu, Elektroenergetyki. Od 1987 roku jest nieprzerwanie członkiem senatu uczelni. Jego najważniejsza działalność organizacyjna rozpoczęła się w latach 1990–96, kiedy przez dwie kadencje był prorektorem ds. nauki uczelni. W tym czasie uczelnia przeszła gruntowne przeobrażenia, których widocznym efektem było przemianowanie w wyniku ustawy sejmowej z dnia 4 lipca 1966 roku Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Politechnikę Opolską. W latach 1990–96 powstało w uczelni sześć nowych kierunków studiów, a liczba samodzielnych pracowników wzrosła z 25 do 85.

Po trzyletniej przerwie, ponownie od roku 1999 przez dwie kadencje pełnił funkcję prorektora ds. nauki. Był to okres szczególnego rozwoju uczelni, w którym prof. J. Skubis brał istotny udział, będąc promotorem wielu ważnych przedsięwzięć. Ważnymi krokami było uzyskanie przez politechnikę kolejnych uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego. W tych przedsięwzięciach prof. J. Skubis miał znaczący udział. Był pomysłodawcą i współtwórcą powstania Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii i prowadzonych w nim trzech atrakcyjnych kierunków studiów. W roku 2005 w politechnice na 15 kierunkach studiowało około 13 tys. studentów, a liczba profesorów i doktorów habilitowanych ustabilizowała się na poziomie 120. Profesor bardzo aktywnie wspierał rozwój studenckiej wymiany międzynarodowej. Szczególną aktywność i skuteczność wykazywał w pozyskiwaniu i realizacji środków unijnych na projekty inwestycyjne, badawcze i szkoleniowe realizowane w politechnice.

Po przekazaniu przez Prezydenta i Radę Miasta Opola na rzecz politechniki obiektów i terenów po koszarach wojskowych z przeznaczeniem na II Kampus, profesor swoimi inicjatywami i aktywnością przyczynił się do opracowania projektów i uzyskania środków ze ZPORR na realizację zadania pt.: „Budowa hali sportowej i zaplecza dydaktycznego dla potrzeb Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii” (23 mln zł). Zadanie to jest częścią dużego przedsięwzięcia: „Budowa II kampusu Politechniki Opolskiej” przewidywanego do realizacji w latach 2004–2020.

Po objęciu w 2005 roku funkcji rektora organizacyjna działalność profesora koncentrowała się na trzech obszarach:

1. inwestycjach, w efekcie których powierzchnia uczelni powiększyła się z 30 tys. m² w roku 1999 do 72 tys. m² aktualnie; powstało szereg nowych obiektów takich jak: „Łącznik”, kompleks sportowy w II kampusie, akademik i hala sportowa przy ul. Małopolskiej,
 2. uzyskiwaniu przez politechnikę nowych uprawnień naukowych, w efekcie posiadamy uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w czterech dyscyplinach i doktora habilitowanego w trzech dyscyplinach; kolejnych pięć uprawnień jest możliwych do uzyskania w najbliższych latach,
 3. rozwoju współpracy międzynarodowej (Instytut Konfucjusza, wzrost wymiany zagranicznej studentów i nauczycieli politechniki, wzrost liczby studentów zagranicznych podejmujących studia w politechnice).
- Potwierdzeniem skuteczności tych wieloletnich działań organizacyjnych prof. J. Skubisa i zespołów z nim współpracujących było uzyskanie „autonomiczności akademickiej” w rozumieniu ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” i wzrost znaczenia naukowego Politechniki Opolskiej na naukowej mapie kraju.

dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO
- sylwetka

Jerzy Jantos urodził się w 1957 roku. Studia na kierunku *mechanika i budowa baszyn* w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu ukończył z wyróżnieniem w roku 1981. Bezpośrednio po studiach podjął pracę na uczelni. Naukowo zajmuje się układami napędowymi pojazdów. Prace z tego obszaru były podstawą nadania stopnia naukowego doktora, uzyskanego w 1991 r. w Politechnice Poznańskiej oraz stopnia naukowego doktora habilitowanego uzyskanego w 2003 r. w Politechnice Śląskiej.

Obecnie Jerzy Jantos jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego i kieruje Katedrą Pojazdów Drogowych i Rolniczych na Wydziale Mechanicznym Politechniki Opolskiej. Opublikował ok. 80 prac naukowych, wypromował jednego doktoranta, a w trzech toczących się przewodach doktorskich został wyznaczony na promotora. Recenzował także kilka rozpraw doktorskich oraz książek naukowych. Brał czynny udział w największych światowych kongresach motoryzacyjnych. Swoje prace prezentował w działach rozwoju koncernu Daimler-Chrysler oraz Porsche AG. Kierował czterema wykonanymi projektami badawczymi, a w kilku dalszych był głównym ich wykonawcą.

Aktywnie uczestniczy w życiu środowiska naukowego związanego z motoryzacją, jest członkiem wielu krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych, a także Rady Naukowej OBR Bosmal w Bielsku-Białej. Wielokrotnie powoływany przez właściwego ministra do zespołu oceniającego projekty badawcze.

Zajęcia dydaktyczne Jerzy Jantos prowadzi na kierunkach *mechanika i budowa maszyn* oraz *technika rolnicza i leśna*. Na obydwu tych kierunkach jest zaliczany do minimum kadrowego.

Mieszka w Opolu. Jest żonaty, ma dziesięcioletniego syna Wojciecha. W kadencji 2005-2008 pełni funkcję prorektora ds. studenckich w Politechnice Opolskiej.

dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO
- sylwetka

Marek Tukiendorf urodził się 9 października 1964 roku w miejscowości Polska Cerekiew w województwie opolskim. W roku 1988 ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu, uzyskując stopień oraz tytuł zawodowy magistra inżyniera mechanika w specjalności „maszyny i urządzenia przemysłu spożywczego i chemicznego”. W 1996 obronił rozprawę doktorską pod tytułem „Optymalizacja procesu mieszania przesywowego i Ochrony Środowiska Politechniki Łódzkiej”. W roku 2003 obronił kolokwium habilitacyjne na podstawie rozprawy pod tytułem „Modelowanie neuronowe procesów mieszania niejednorodnych układów ziarnistych” na Wydziale Inżynierii Produkcji Akademii Rolniczej w Lublinie. Od 1 czerwca 2004 roku jest profesorem Politechniki Opolskiej, a od 1 lipca tego samego roku jest kierownikiem Katedry Techniki Rolniczej i Leśnej na Wydziale Mechanicznym. Od 1 września 2005 roku jest prorektorem Politechniki Opolskiej do spraw nauki. Koordynuje prace uczelni odpowiadając za pionierstwa nauki, współpracy międzynarodowej i projektów UE, aparatury i ochrony wynalazczej oraz wydawnictw.

Zajmuje się naukowo badaniem oraz modelowaniem procesów mieszania niejednorodnych układów ziarnistych (autor i współautor ponad 100 publikacji i ekspertyz o zasięgu lokalnym, krajowym i międzynarodowym).

Promotor dwóch zakończonych przewodów doktorskich, recenzent trzech prac doktorskich i opiekun trzech studentów studiów doktoranckich.

Jest członkiem Komitetu Techniki Rolniczej Polskiej Akademii Nauk. Działa w Sekcji Zastosowań Informatyki w Rolnictwie przy Komitecie Techniki Rolniczej PAN oraz Sekcji Techniki w Przetwórstwie Rolno – Spożywczym Komitetu Techniki Rolniczej PAN.

Jest Członkiem Opolskiego Komitetu Monitorującego Programy Rozwoju Regionalnego przy Województwie Opolskim oraz Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Opolskiego na lata 2007 – 2013 przy Marszałku Województwa Opolskiego.

Negocjował i pełnił rolę pełnomocnika Rektora Politechniki Opolskiej w sprawie powołania w Opolu Instytutu Konfucjusza (drugiego po Uniwersytecie Jagiellońskim w Polsce, dwusetnego na świecie). Żonaty, jedno dziecko.

dr Aleksandra Żurawska - sylwetka

Aleksandra Żurawska urodziła się 12.02.1964 roku w Kluczborku. Studia na kierunku *fizyka* w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie ukończyła w roku 1987. Bezpośrednio po studiach rozpoczęła pracę w Zakładzie Fizyki Politechniki Opolskiej (wówczas Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu) na stanowisku asystenta stażysty. Przedmiotem jej pracy naukowej było badanie przemian fazowych warstwy przypowierzchniowej stałej przy zastosowaniu metody spektroskopii fotoakustycznej. W 1996 roku została zatrudniona na stanowisku specjalisty fizyka. W marcu 2003 roku obroniła pracę doktorską na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach, zostając doktorem nauk fizycznych o specjalności fizyka techniczna. Od maja 2003 jest adiunktem w Zakładzie (a od 2006 Katedry) Fizyki PO. Jest autorem 30 publikacji naukowych – w tym 8 z listy filadelfijskiej.

W swojej pracy zajmowała się w bardzo dużym stopniu działalnością organizacyjną. W latach 1993-1997 była organizatorem i sekretarzem dwóch międzynarodowych i trzech krajowych konferencji naukowych. W roku 2001 była organizatorem Międzynarodowego Forum Technicznego „New Materials in Casting Engineering” odbywającego się w Warszawie pod patronatem World Foundrymen Organization i Stowarzyszenia Technicznego Odlewników Polskich. W roku 2004 zaangażowała się w organizację II Opolskiego Festiwalu Nauki, będąc koordynatorem ze strony Politechniki Opolskiej. W roku 2005 została powołana na Pełnomocnika Rektora ds. organizacji III Opolskiego Festiwalu Nauki. Od czerwca 2004 do maja 2005 była prezesem Opolskiego Parku Technologicznego Sp. z o.o.

W kwietniu 2005 została wybrana na stanowisko prorektora ds. organizacyjnych Politechniki Opolskiej na kadencję 2005-2008. Na stałe mieszka w Opolu.

dr inż. Anna Król - sylwetka

Anna Król urodziła się 2. 10. 1973r. w Częstochowie.

Studia na kierunku *inżynieria środowiska* w Politechnice Opolskiej ukończyła w 1998 roku. W latach 1998–2000 pracowała w firmie ATMOTERM Sp. z o.o., na stanowisku specjalisty w Zakładzie Zarządzania Środowiskiem.

W roku 2000 rozpoczęła pracę na stanowisku asystenta w ówczesnej Katedrze Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej na Wydziale Mechanicznym Politechniki Opolskiej.

W pracy naukowej zajmuje się unieszkodliwianiem odpadów niebezpiecznych w spoiwach mineralnych oraz betonach, co związane jest także z immobilizacją metali ciężkich. W grudniu 2003 roku obroniła pracę doktorską na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej, zostając doktorem nauk technicznych w zakresie inżynierii środowiska. Następnie została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Inżynierii Środowiska na Wydziale Mechanicznym.

Jest autorką 30 publikacji naukowych, w tym 3 z listy filadelfijskiej. Jest autorem wniosku oraz głównym wykonawcą projektu badawczego finansowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego z zakresu trwałości betonu przy unieszkodliwianiu w nim odpadów przemysłowych.

Była autorem oraz realizatorem projektu inwestycyjnego dla rozwoju zaplecza badawczego Politechniki Opolskiej, co doprowadziło do powstania w Katedrze Inżynierii Środowiska pracowni spektrometrii absorpcji atomowej.

Reprezentuje Politechnikę Opolską jako członek Wojewódzkiej Rady Ochrony Przyrody w Opolu.

W swojej pracy chętnie podejmuje także działalność organizacyjną związaną z Politechniką Opolską. W czerwcu 2006 roku była współorganizatorem konferencji „Gospodarka odpadami jako element nowoczesnego systemu zarządzania środowiskiem”. W latach 2000-2006 aktywnie uczestniczyła w koordynowaniu planów zajęć prowadzonych na Wydziale Mechanicznym.

W marcu 2007 roku została jej powierzona funkcja przewodniczącej Uczelnianej Komisji Wyborczej. Mieszka w Opolu. Jest mężatką i ma dwóch synów.

Władze Wydziału Budownictwa
w kadencji 2008-2012

W. Baran, S. Grzeszczyk, Z. Zembaty, J. Gigiel

DZIEKAN

prof. dr hab. **Stefania Grzeszczyk**

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

dr inż. **Józef M. Gigiel**

PRODZIEKAN DS. NAUKI

dr hab. inż. **Zbigniew Zembaty**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. ORGANIZACYJNYCH

dr inż. **Wiesław Baran**

Przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej
dr hab. inż. **Wojciech Anigacz**, prof. PO

prof. dr hab. Stefania Grzeszczyk
- sylwetka

Absolwentka Uniwersytetu Wrocławskiego w 1975 r. Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę w Instytucie Mineralnych Materiałów Budowlanych w Opolu. Stopień naukowy doktora uzyskała w 1983 r. na Politechnice Wrocławskiej, a następnie stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie inżynieria materiałowa uzyskała w 1992 r. na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W 1993 r. otrzymała stanowisko profesora Instytutu Mineralnych Materiałów Budowlanych w Opolu. Od 1995 r. pracuje na Politechnice Opolskiej, gdzie otrzymała stanowisko profesora Politechniki Opolskiej. W 2001 roku uzyskała tytuł profesora, a od 2004 r. jest profesorem zwyczajnym tej uczelni.

W pracy związanej z działalnością naukową pełniła funkcje kierownika Zakładu Inżynierii Materiałowej IMMB (1993–1996), Kierownika Zakładu Materiałów Budowlanych Wydziału Budownictwa PO od 1996 r., a następnie od 1999 pełni funkcję kierownika Katedry Inżynierii Materiałów Budowlanych Wydziału Budownictwa PO. W latach 1996–1999 pełniła funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Budownictwa PO, a od 2004 r. do 2005 r. była viceprzewodniczącą Rady Naukowej Instytutu Mineralnych Materiałów Budowlanych w Krakowie.

W latach 2001–2004 była Visiting Profesorem na Wydziale Budownictwa Uniwersytetu w Żilinie a w 2002 r. na Wydziale Budownictwa Politechniki w Stuttgarcie. Od 2003–2006 r. była członkiem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk.

Obecnie jest członkiem następujących organizacji naukowych: Polskiego Towarzystwa Ceramicznego od 1990, Sekcji Fizyki Budowli Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN od 1993, Sekcji Materiały Budowlane Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN od 1996, Komisji Nauk Ceramicznych PAN Oddz. Kraków od 1996, Komisji Inżynierii Budowlanej PAN, Oddz. Katowice od 1996, członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Reologii Technicznej w 1997 r.

Jest autorem lub współautorem ponad 200 publikacji naukowych, 5 książek, licznych prac naukowo-badawczych dla przemysłu i międzynarodowych projektów naukowo-badawczych realizowanych m.in. we współpracy z Politechniką w Pradze, Politechniką w Brnie i Politechniką w Ostrawie. Wypromowała 6 doktorów, była promotorem ponad 60 prac magisterskich. Jest autorem specjalności kształcenia „Inżynieria Materiałów konstrukcyjno-budowlanych” na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej. Nagrodzona Nagrodą Ministra i PMB za pracę doktorską oraz kilkoma Nagrodami Rektora Politechniki Opolskiej I st. za działalność naukową. Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi.

dr inż. Józef Marian Gigiel
- sylwetka

Urodzony 9 kwietnia 1957 r. w Ząbkowicach Śląskich.

Wykształcenie:

1988 r. – doktor nauk technicznych w zakresie budownictwa, Moskiewski Instytut Inżynieryjno-Budowlany w Moskwie, praca doktorska ze stateczności powłok wykonana pod kierunkiem prof. A. R. Rżanicyna i prof. D. N. Sobolewa;

1984 r. – III-semestralne Studium Podyplomowe Podstawy Mechaniki Konstrukcji, Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu;

1984 r. – Studium Podyplomowe – Studium Doskonalenia Dydaktyczno-Pedagogicznego, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Opolu;

1982 r. – mgr inż. elektromechanik automatyk, Moskiewski Instytut Inżynieryjno-Budowlany w Moskwie;

1972 r. – technik budowlany, Technikum Budowlane we Wrocławiu.

Zatrudnienie i praca naukowo-dydaktyczna

2005 – do chwili obecnej st. wykładowca w Katedrze Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich Politechniki Opolskiej;

1989–2005 – adiunkt w Katedrze Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich Politechniki Opolskiej;

1982–1989 – asystent w Laboratorium Badania Konstrukcji w Instytucie Inżynierii Lądowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. W ramach pracy dydaktycznej prowadził zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: wytrzymałość materiałów, badania materiałów i konstrukcji, konstrukcje żelbetowe, konstrukcje metalowe, budowle przemysłowe. Jest promotorem ponad 50 prac dyplomowych, w tym dwóch nagrodzonych w konkursie im. Prof. Oswalda Matei, organizowanym przez Opolską Izbę Inżynierów Budownictwa. W ramach pracy zawodowej uczestniczył w opracowaniu dokumentacji technicznej oraz ekspertyz technicznych dotyczących szeregu obiektów budowlanych, w tym rewaloryzacji obiektów zabytkowych.

Praca naukowo-badawcza

W ramach pracy naukowo-badawczej uczestniczył w szeregu prac naukowo-badawczych dotyczących chłodni kominowych, w tym w realizacji GRANTU 9 T12E 023 11p05 „Systemy pomiaru i oceny kształtów chłodni kominowych oraz urządzeń wewnętrznego transportu szynowego” realizowanego przez Katedrę Komunikacji Lądowej Politechniki Śląskiej w latach 1996–1998 r.

Staż i stypendia zagraniczne:

1985–1988 – stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – studia doktoranckie - Moskiewski Instytut Inżynierijno

-Budowlany w Moskwie;

1992 – 3 miesięczne stypendium DAAD, fundowane przez rząd Republiki Federalnej Niemiec, Ruhr-Universität Bochum,

1997 – miesięczny staż na Wydziale Budownictwa Uniwersytetu Technicznego w Żylinie (Słowacja) w ramach programu CEEPUS,

1999 – miesięczny staż na Wydziale Budownictwa Uniwersytetu Technicznego w Brnie (Czechy) w ramach programu CEE-PUS.

Publikacje:

Jest autorem lub współautorem 43 publikacji, w tym 1 skryptu.

Członek:

– Sekcji Konstrukcji Betonowych KILiW PAN od 1993 do chwili obecnej,

– Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa – Sekretarz Zarządu Oddziału w Opolu,

– członek Komisji Nauki.

Nagrody i odznaczenia

1989 – Nagroda Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu (indywidualna II stopnia) za pracę doktorską,

Srebrna (2004) i złota (2007) Odznaka Honorowa PZITB.

dr hab. inż. Zbigniew Zembaty, prof. PO
– sylwetka

Absolwent WSI w Opolu (1980), gdzie także otrzymał stopień doktora (1987). Habilitował się na Wydziale Budownictwa Politechniki Wrocławskiej (1998). Pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej. Zajmuje się stochastyczną dynamiką konstrukcji, inżynierią sejsmiczną i seismologią oraz identyfikacją dynamiczną konstrukcji budowlanych.

Uczestniczył w sześciu ważniejszych projektach badawczych w Kraju i za granicą i kierował czterema grantami KBN. Jest autorem lub współautorem ponad 60 publikacji, w tym 16 artykułów w czasopismach naukowych indeksowanych przez Science Citation Index (tzw. „lista filadelfijska”) oraz dwóch książek. Aktualna liczba cytowań wg. Science Citation Index: 31. Wypromował już trzech doktorów.

Jako visiting professor przedstawia stałe cykle wykładów z teorii drgań losowych i niezawodności na studiach doktoranckich w Trento University (Włochy) oraz w Technion, Haifa (Izrael). Jest recenzentem licznych zagranicznych czasopism naukowych. Członek American Geophysical Union, American Society of Civil Engineers oraz Europejskiego Stowarzyszenia Inżynierii Sejsmicznej oraz kilku krajowych stowarzyszeń naukowych. Wykonuje liczne prace ekspertyzowe dotyczące ochrony powierzchni terenów górniczych przed wstrząsami górniczymi i jest członkiem Komisji Ochrony Powierzchni przy Wyższym Urzędzie Górniczym.

Więcej informacji można znaleźć na jego stronie internetowej: <http://www.zet.po.opole.pl>.

Skład

Rady Wydziału Budownictwa
w kadencji 2008–2012

Profesorowie i doktorzy habilitowani:

dr hab. inż. Wojciech Anigacz, prof. PO
prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski
dr hab. inż. Zbigniew Giergiczny, prof. PO
dr hab. inż. Lechosław Grabowski, prof. PO
prof. dr hab. Stefania Grzeszczyk
prof. dr inż. Roman Jankowiak
prof. dr hab. inż. Jan Kubik
dr hab. inż. Edward Jan Małek, prof. PO
prof. dr hab. inż. Yury Pauliuchuk
dr hab. inż. Stanisław Syguła, prof. PO

prof. dr hab. inż. Jerzy Wyrwał

dr hab. inż. Zbigniew Zembaty, prof. PO

dr hab. inż. Jan Żmuda, prof. PO

Przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:

dr inż. Wiesław Baran
dr inż. Józef M. Gigiel
dr inż. Henryk Nowak
dr inż. Lesław Tarczyński

Przedstawiciele pracowników niebędących nauczycielami akademickimi:

mgr Magdalena Brzozowska
mgr inż. Edyta Szepielak

Przedstawiciele studentów:

Piotr Bobra
Adam Ciach
Czesław Gawron
Piotr Gorecki
Jolanta Kowalska

Dr inż. Wiesław Baran - sylwetka

Data i miejsce urodzenia : 4 marca 1965 r., Nowy Sącz.

Wykształcenie:

technik budowlany, (10 czerwca 1985 r., szkoła: Zespół Szkół Budowlanych w Nowym Sączu, 5-letnie Technikum Budowlane, specjalność: prefabrykacja budowlana),
magister inżynier budownictwa, (13 lipca 1990 r., uczelnia: Wydział Budownictwa WSI w Opolu, praca pt. Projekt techniczny baterii sześciu silosów cylindrycznych, promotor: prof. dr inż. Marian Golczyk),
doktor nauk technicznych, (13 maja 1999 r., Wydział Budownictwa, Politechnika Opolska, tytuł pracy: Analiza statyczna powłoki hiperboloidalnej – ujęcie nieliniowości geometrycznej, promotor: prof. dr hab. inż. Stanisław Bielak).

Dyscyplina naukowa: budownictwo.

Specjalność: mechanika budowli.

Zatrudnienie: Politechnika Opolska, Wydział Budownictwa, Katedra Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich.

Stanowiska związane z działalnością naukową: asystent stażysta (1989 r.), asystent (od 1 lutego 1990 r.), adiunkt (1999 r.) Katedra Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich, Wydział Budownictwa PO.

Staż pracy naukowo - dydaktycznej: osiemnaście lat.

Staż pracy w WSI w Opolu / Politechnice Opolskiej w Opolu: osiemnaście lat.

Publikacje: autor lub współautor ponad 40 publikacji lub referatów wygłoszonych na konferencjach naukowych lub naukowo-technicznych (krajowych lub międzynarodowych).

Działalność dydaktyczna:

promotor ponad 40 prac dyplomowych w tym cztery prace wyróżnione w Konkursie imienia Prof. dr hab. inż. Oswalda Matei na najlepszą pracę dyplomową – 2 razy I nagroda, II nagroda, wyróżnienie,
prowadzenie zajęć z przedmiotów: konstrukcje betonowe, podstawy mostownictwa, komputerowe wspomaganie projektowania, konstrukcje metalowe, teoria powłok, podstawy i zastosowania informatyki inżynierskiej, technologia informatyczna, programowanie obliczeń inżynierskich.

Działalność zawodowa: współpraca z biurami projektowymi na Opolszczyźnie, autor lub współautor kilkuset opracowań projektowych, ekspertyz lub opinii technicznych opracowanych dla potrzeb budownictwa.

Najważniejsze nagrody i odznaczenia: srebrna i złota honorowa odznaka PZITB, certyfikat wpisu do encyklopedii Hubners Who is Who w Polsce oraz insygnia Who is Who.

Działalność organizacyjna i aktywność zawodowa

A/ Funkcje pełnione w szkole wyższej, w zarządach towarzystw naukowych i naukowo – technicznych oraz samorządzie zawodowym inżynierów budownictwa.

Praca na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej.

1997 r.: przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Sesji Młodych Pracowników Nauki Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej,

2001 r., 2002 r.: członek Komitetu Organizacyjnego XLVII i XLVIII Konferencji Naukowej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN i Komitetu Nauki PZITB „Krynica 2001” i „Krynica 2002”,

2002–2005 r., 2005 r. - nadal: wybrany członek Rady Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej.

Praca w Kole Wydziałowym Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa (PZITB) działającym przy Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej:

1996–1999 r., 2005-2008 r.: członek Zarządu Koła,

1999–2005 r.: przewodniczący Zarządu Koła, sekretarz Komisji Nauki, opiekun Koła Młodych PZITB działającego przy Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej,

Praca w Zarządzie Opolskiego Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa (PZITB) oraz Zarządzie Głównym PZITB w Warszawie:

1999–2002 r.: przewodniczący Komisji ds. Młodej Kadry,

2002–2005 r.: viceprzewodniczący ZO, przewodniczący Komisji ds. Młodej Kadry, przewodniczący Komisji ds. Nagród, Odznaczeń i Pomocy Koleżeńkiej oraz członek ww. Komitetów przy Zarządzie Głównym PZITB,

2005–2008 oraz 2008 r. do nadal: przewodniczący Zarządu Oddziału, członek Zarządu Głównego PZITB.

Praca w samorządzie zawodowym inżynierów budownictwa - Opolskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa:

2002–2006 r. oraz 2006 do nadal: przewodniczący Komisji Rewizyjnej.

B/ Posiadane uprawnienia budowlane i inne uprawnienia zawodowe.

Uprawnienia budowlane do samodzielnego kierowania robotami budowlanymi i do projektowania w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń oraz projektowania w specjalności architektonicznej w ograniczonym zakresie, nadane przez Wojewodę Opolskiego.

Uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego w specjalności konstrukcyjno-budowlanej nadane przez Wojewodę Opolskiego, potwierdzone wpisem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego do Centralnego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych.

C. Górecki, J. Pająk, M. Gajek, J. Szymczak

DZIEKAN

dr hab. **Maksymilian Gajek** prof. PO

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

dr **Józef Szymczak**

PRODZIEKAN DS. NAUKI

dr hab. inż. **Józef Pająk**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. ORGANIZACYJNYCH

dr **Czesław Górecki**

Przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej
dr **Sylwester Wacke**

dr hab. Maksymilian Gajek, prof PO
- sylwetka

DANE PERSONALNE:

Data odzienia: 17 sierpnia 1944
Miejsce urodzenia: Poręba k. Zawiercia
zamieszkały w Opolu, żonaty, dwie córki

STOPNIE ZAWODOWE I NAUKOWE:

1969 – mgr mechaniki Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Opolu
1980 – doktor nauk technicznych, Wydział Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej, obróbka skrawaniem.
1995 – doktor habilitowany nauk technicznych - eksploatacja i budowa maszyn.

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ:

1969 – asystent w Katedrze Mechaniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu.
1975–1977 – członek rektorskiej Komisji ds. dydaktyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu.

1976–1978 oraz 1980-1981 - Zastępca dyrektora ds. dydaktyczno-wychowawczych Instytutu Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu.

1981–1987 - zastępca dyrektora ds. naukowo - badawczych. Instytutu Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu
1988 – kierownik Studium Nauczycielskiego kierunku *praca-technika* Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu.
1989 – 1992- Kierownik Wyższego Studium Zawodowego przy Instytucie Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu na kierunku *praca – technika*.

1996 – kierownik Zakładu Techniki w Katedrze Inżynierii Procesowej Uniwersytetu Opolskiego.

1996 – Profesor nadzwyczajny w Katedrze Inżynierii Procesowej Uniwersytetu Opolskiego.

2000 – 2007 kierownik Zakładu Techniki w Instytucie Matematyki, Fizyki i Chemii Politechniki Opolskiej.

2000 – Profesor nadzwyczajny w Politechnice Opolskiej.

2002 – 2007 wicedyrektor Instytutu Matematyki Fizyki i Chemii Politechniki Opolskiej.

2007 – dyrektor Instytutu Techniki i Edukacji Informatycznej na wydziale Edukacji Technicznej i Informatycznej Politechniki Opolskiej.

2007 – dziekan Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej Politechniki Opolskiej.

STAŻE NAUKOWE:

1983 – czteromiesięczny staż naukowy w Moskiewskim Instytucie Obrabiarek i Narzędzi MOSSTANKIN.

1984 – zaoczny staż habilitacyjny w Moskwie w Moskiewskim Instytucie Obrabiarek i Narzędzi MOSSTANKIN w Katedrze Technologii Metali.

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA:

1988 – współorganizator sesji naukowej nt. „Kierunki kształcenia i działalność naukowo-badawcza Instytutu Techniki w XXX-leciu” oraz redakcja naukowa materiałów z powyższej sesji.

1985 – współorganizator cyklicznych konferencji naukowych o międzynarodowym charakterze – „Problemy kształcenia i doskonalenia nauczycieli techniki” organizowanych przez Instytut Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu, oraz redaktor materiałów konferencyjnych.

1986–1995 – redaktor naukowy Zeszytów Naukowych Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu, Nauki Techniczne.

2000 i nadal – członek komitetu organizacyjnego i naukowego cyklicznej międzynarodowej konferencji naukowej PROTEK organizowanej przez Moskiewski Państwowy Uniwersytet Techniczny STANKIN.

2004 – członek komitetu naukowego międzynarodowej konferencji naukowej Ekologia Pogranicza.

2005 członek komitetu naukowego międzynarodowej konferencji naukowej Warstwa Wierzchnia.

2006 – członek komitetu naukowego konferencji naukowo technicznej Projektowanie Procesów Technologicznych TPPP'2006.

2006 – współorganizator cyklicznej międzynarodowej konferencji naukowej Ekologia, Ekośrodowisko pracy, Ekowytworzenie.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA:

Dziedzina naukową dr. hab. Maksymiliana Gajka jest eksploatacja i budowa maszyn, a specjalnością obróbka skrawaniem. Szczegółowym obszarem dociekań naukowych jest zagadnienie konstytuowania warstwy wierzchniej w procesie obróbki skrawaniem. Z tego zakresu jest on autorem bądź współautorem 4 monografii i ok. 70 prac naukowych. Ponadto zajmuje się zagadnieniami z zakresu inżynierii środowiska pracy, i tutaj również jest współautorem dwóch monografii i licznych opracowań naukowych.

Wypromował dwóch doktorów z zakresu obróbki skrawaniem, i był recenzentem dwóch rozpraw doktorskich. Ponadto opracował trzy recenzje książek. Był opiekunem ok. 100 prac magisterskich.

dr Józef Szymczak - sylwetka

Dr Józef Szymczak urodził się 13.01.1946 r. w Czerninie, woj. wrocławskie. Po ukończeniu Liceum Pedagogicznego w Gorzowie Wielkopolskim w 1965 r. rozpoczął pracę jako nauczyciel szkoły podstawowej. W latach 1966-68 odbył zasadniczą służbę wojskową. Od 1971 r. studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu na kierunku matematyka, a po ukończeniu studiów w 1976 rozpoczął pracę jako asystent w Zakładzie Matematyki Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu (obecnie Politechnika Opolska), gdzie jest zatrudniony aż do dzisiaj na stanowisku adiunkta. Od początku pracy w wyższej uczelni zetknął się z problematyką inżynierską i zastosowaniami matematyki w teorii konstrukcji, przygotowując pod kierunkiem prof. Stanisława Bielaka pracę doktorską z teorii powłok budowlanych, którą obronił z wyróżnieniem w 1988 r. na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach, uzyskując stopień doktora nauk technicznych. W celu podnoszenia kwalifikacji w roku akad. 1978/79 odbył staż naukowy w Katedrze Algebry w Uniwersytecie Woroneskim, a w roku akad. 1984/85 staż naukowy w Instytucie Konstrukcji Budowlanych Politechniki Śląskiej.

Oprócz prowadzenia zajęć dydaktycznych z matematyki (analiza matematyczna, algebra z geometrią) i statystyki (wykłady, ćwiczenia, laboratorium komputerowe), a także pracy naukowo-badawczej (autorstwo i współautorstwo ok. 50 artykułów i referatów konferencyjnych, prace zleczone dla przemysłu), zajmował się również pracą organizacyjną na terenie uczelni, pełniąc m.in. przez pięć lat funkcję zastępcy dyrektora oraz dyrektora Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców przy WSI w Opolu, czynnie uczestnicząc wcześniej w tworzeniu tego studium. Przez kilka kadencji był członkiem Rady Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii Politechniki Opolskiej, pełnił też przez dwie kadencje funkcję zastępcy dyrektora tego Instytutu, a także funkcję pełnomocnika dyrektora instytutu. Po utworzeniu Wydziału ETI w 2006 został prodziekanem ds. studenckich tego wydziału i jest członkiem Rady Wydziału. Brał aktywny udział we współtworzeniu od 2000 r. studiów magisterskich na kierunku edukacja techniczno-informatyczna oraz uczestniczył cały czas w administrowaniu tym kierunkiem, a także wnosi istotny wkład w przygotowanie planów i programów studiów dla nowych kierunków kształcenia na Wydziale Edukacji Technicznej i Informatycznej

dr hab. Józef Pająk, prof. PO - sylwetka

Urodzony 10 maja 1951 roku w Krakowie. W 1974 roku otrzymał dyplom mgr. inżyniera chemika, specjalność: chemia organiczna, specjalizacja: technologia polimerów na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Po odbyciu rocznej służby wojskowej podjął pracę w Przedsiębiorstwie Doświadczalno-Produkcyjnym „Naftochem” w Krakowie, w Ośrodku w Katowicach, jako specjalista d/s trybologii. Zajmował się opracowaniem i wdrażaniem nowych produktów smarowych. Ukończył Podyplomowe Studium Techniki Smarowniczej na Wydziale Maszyn Górniczych i Hutniczych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w 1977 r.

W 1979 roku rozpoczął pracę jako starszy asystent w Zakładzie Petro- i Karbochemii PAN w Gliwicach i pod kierunkiem prof. Anny Marzec zajmował się badaniami nad strukturą węgla. W 1982 roku wyjechał na stypendium Fulbrighta do USA do New Mexico Institute of Mining and Technology w Socorro, gdzie przebywał do grudnia 1984 roku i prowadził pod kierunkiem prof. K. Browera badania nad wpływem podstawienia izotopowego oraz wpływem ciśnienia na reakcje przeniesienia wodoru do węgla i do różnych związków organicznych. Po powrocie do Zakładu w 1985 roku obronił rozprawę doktorską pt. „Badania kinetycznych efektów izotopowych i objętości aktywacji reakcji przeniesienia wodoru z węglowodorów hydroaromatycznych do węgla i związków modelowych” (promotor: prof. dr hab. A. Marzec) na Wydziale Chemii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Od 1987 roku prowadzi samodzielne badania naukowe, przede wszystkim nad mechanizmem przeniesienia wodoru z różnych reagentów do węgla, ich składników oraz różnych produktów węglowych. W latach 1987-1990 był kierownikiem tematów bądź zadań badawczych w ramach Centralnego Programu Badań Podstawowych 01.16 pt. „Struktura i własności węgla i podstawy metod ich przetworstwa” koordynowanym przez prof. Andrzeja Bylickiego. W latach 1989-1992 był w Zakładzie Karbochemii PAN kierownikiem zespołu ds. badań przemian organicznych węgla. W latach 1990-2000 brał udział w badaniach prowadzonych w ramach polsko-francuskiego programu współpracy w dziedzinie karbochemii i kilkakrotnie przebywał na kilkumiesięcznych stażach badawczych na Uniwersytetach w Metz i w Nancy.

W marcu 1997 roku otrzymał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk chemicznych na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej.

W latach 1998-2005 był docentem i kierownikiem Pracowni Chemii i Struktury Węgla i Materiałów Węglo-

wych w Zakładzie Karbochemii Polskiej Akademii Nauk w Gliwicach.

Od grudnia 2000 roku jest zatrudniony jako profesor nadzwyczajny w Politechnice Opolskiej; od października 2006 jest kierownikiem Katedry Zastosowań Chemii i Mechaniki na Wydziale Edukacji Technicznej i Informatycznej.

Jest autorem bądź współautorem ponad 50 prac z dziedziny karbochemii, opublikowanych w czasopiśmie naukowych i materiałach konferencyjnych.

Promotor 2 prac doktorskich, obronionych w 2005 i 2006 roku na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Był głównym organizatorem Międzynarodowej Konferencji Naukowej Coal Structure 2002, która odbyła się we wrześniu 2002 roku w Gliwicach i członkiem komitetu redakcyjnego specjalnego numeru czasopisma Fuel Processing Technology, poświęconego pracom prezentowanym podczas tej konferencji.

Laureat nagrody JM Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia naukowe w 2005 roku.
Żonaty, 2 synów.

dr Czesław Górecki - sylwetka

Dr Czesław Górecki urodzony 16 maja 1951 roku w Oldrzychowicach jest absolwentem kierunku fizyka – Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Po ukończeniu studiów w roku 1973 podjął pracę w Zakładzie Fizyki WSI w Opolu (obecnie Katedra Fizyki Politechniki Opolskiej). Doktoryzował się na Uniwersytecie Wrocławskim w roku 1982, uzyskując stopień naukowy doktora nauk fizycznych w zakresie fizyki ciała stałego.

Dr Czesław Górecki od 1987 roku do chwili obecnej pełni funkcję kierownika Katedry Fizyki (wcześniej Zakład Fizyki). W latach 1992 - 1996 i 1999 - 2002 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii. W latach 1997 - 1999 pełnił funkcję pełnomocnika ds. restrukturyzacji Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii. W latach 2002 - 2006 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii. Po przekształceniu w roku 2006 Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii w Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej został powołany na stanowisko prodziekana ds. organizacyjnych. W roku 2007 został wybrany w wyborach uzupełniających na stanowisko prodziekana ds. organizacyjnych. Funkcję tę pełnił będzie do 31 sierpnia 2008 r.

Działalność naukowa dr. Czesława Góreckiego przedstawiona w licznych publikacjach (około 140) i materiałach konferencyjnych (około 70) dotyczy fizyki ciała stałego i inżynierii materiałowej, a w szczególności badania własności: materiałów amorficznych, własności warstwy przypowierzchniowej ciała stałego i układów cienko-warstwowych.

Z innych form działalności dr. Cz. Góreckiego należy wymienić: udział w pracach Senatu kilku kadencji, przewodniczący Senackiej Komisji ds. Budżetu i Inwestycji (1993 - 1996), udział w pracach innych senackich komisji, przewodniczący Komisji ds. Przyznawania Miejsc w Hotelu Asystenta, rzecznik dyscyplinarny ds. studentów.

Skład Rady Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej w kadencji 2008-2012

Profesorowie i doktorzy habilitowani:

Dr hab. Maksymilian Gajek, prof. PO
Prof. dr hab. Aleksandr Hachkevych
Dr hab. inż. Waldemar Krajewski, prof. PO
Prof. dr hab. Vilem Madr
Dr hab. inż. Janusz Pająk, prof. PO
Prof. dr hab. Heorhiy Shynkarenko
Prof. dr hab. Stefan Szymura
Dr hab. inż. Zdzisław Śloderbach, prof. PO

Przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:

Dr Czesław Górecki
Dr Anida Stanik-Besler
Dr Józef Szymczak

Przedstawiciele pracowników

niebędących nauczycielami akademickimi:
Mgr Jadwiga Emich-Kokot

Przedstawiciele studentów:

Piotr Chowaniec
Katarzyna Gawron
Joanna Kucfir

Władze Wydziału Elektrotechniki,
Automatyki i Informatyki
w kadencji 2008-2012

T. Boczar, M. Łukaniszyn, W. Stanisławski, K. Grandek

DZIEKAN

prof. dr hab. inż. **Marian Łukaniszyn**

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

dr inż. **Karol Grandek**

PRODZIEKAN DS. NAUKI

dr hab. inż. **Włodzimierz Stanisławski**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. ORGANIZACYJNYCH

dr hab. inż. **Tomasz Boczar**, prof. PO

Przewodnicząca Wydziałowej Komisji Wyborczej
dr hab. inż. **Barbara Kaszowska**, prof. PO

Prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn - sylwetka

Data i miejsce urodzenia: 9.12.1953, Opole

Ukończone studia: WSI w Opolu (Politechnika Opolska), 1977,
mgr inż. elektryk

Dyscyplina naukowa: elektrotechnika

Specjalność: maszyny elektryczne i transformatory, teoria pola elektromagnetycznego, elektrodynamika techniczna

Stopnie i tytuły naukowe, stopnie honorowe:

dr – Politechnika Łódzka, Wydział Elektryczny, 1985;

hab. – Politechnika Łódzka, Wydział Elektrotechniki i Elektroniki, 1991;

profesor – Politechnika Poznańska, Wydział Elektryczny, 2003 .

profesor zwyczajny – Politechnika Opolska, 2006 .

Stanowiska związane z działalnością naukową, w tym stypendia i staże długoterminowe:

Stypendium Alexandra von Humboldta, 1993–1999 (łącznie 28 miesięcy), Uni-

versität Erlangen-Nürnberg;

przewodniczący Komitetu Organizacyjnego XLI Międzynarodowego Sympozjum Maszyn Elektrycznych, 2005;

prodziekan ds. Nauki WEAiI, 2005 – nadal;

z-ca Dyrektora Instytutu Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej, 2005;

kierownik Zakładu Maszyn Elektrycznych, 2005 – nadal;

kierownik Zespołu Pól Elektromagnetycznych i Transformatorów, 1995–2005;

członek Senackiej Komisji Nauki, 1996 – nadal;

członek Komitetu Redakcyjnego, 1996–2005.

członek Senatu, 2005 – nadal;

Członkostwo w prestiżowych instytucjach, korporacjach i organizacjach naukowych:

członek Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów, Komitet Elektrotechniki PAN;

Komisja Elektroniki Oddziału Katowickiego PAN;

Societas Humboldtiana Polonorum Oddział we Wrocławiu;

członek Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej;

Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu;

członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Badania:

W pracy naukowo-badawczej zajmuje się głównie analizą zjawisk elektromagnetycznych w przetwornikach elektromechanicznych i transformatrach. Prace można podzielić na cztery grupy:

- analiza drgań i hałasów pochodzenia elektromagnetycznego w silnikach indukcyjnych;
- analiza trójwymiarowa pola elektromagnetycznego w transformatrach i dławikach;
- analiza trójwymiarowa pola elektrycznego w zbiornikach magazynujących ciecze łatwopalne;
- modelowanie pola magnetycznego i optymalizacja konstrukcji bezszczotkowych silników tarczowych i cylindrycznych wzbudzanych magnesami trwałymi oraz silników SRM.

Do najistotniejszych osiągnięć naukowych należą prace dotyczące modelowania pól elektromagnetycznych, optymalizacji konstrukcji i wyznaczania parametrów całkowitych silników tarczowych prądu stałego z magnesami trwałymi i elektronicznym komutatorem oraz transformatorów 1 i 3-fazowych. W ramach badań i modelowania silników tarczowych powstały dwie prace doktorskie, cykl publikacji oraz dwie monografie.

Wyniki swojej pracy naukowo-badawczej zawarł m.in. w 2 rozprawach, 2 monografiach, ponad 170 artykułach i referatach naukowych, w tym ponad 100 po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Znaczną część swoich prac opublikował w czołowych czasopismach zagranicznych i krajowych, np. w: IEEE Transactions on Magnetics – 2 pozycje, COMPEL – The International Journal for Computation and Mathematics in Electrical and Electronics Engineering – 10 pozycji, Archiv für Elektrotechnik (Electrical Engineering) – 8 pozycji, Journal of Electrostatics – 1 pozycja, Archiwum Elektrotechniki (Archives of Electrical Engineering) 19 pozycji, Rozprawy Elektrotechniczne – 1 pozycja. W czasopismach z listy Filadelfijskiego Instytutu Informacji Naukowej opublikował

21 artykułów, z czego 18 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Uczestniczył w kilkudziesięciu sympozjach i konferencjach, wygłaszając bądź publikując ponad 90 referatów w tym ponad 60 na konferencjach międzynarodowych. Jego prace były cytowane w kilkudziesięciu książkach i monografiach, rozprawach doktorskich oraz wielu artykułach naukowych.

Recenzent artykułów w czasopismach z listy Filadelfijskiego Instytutu Informacji Naukowej (IEE Electric Power Applications, COMPEL), czasopismach PAN (Science Bulletins PAN seria technika, Archives of Electrical Engineering, PAK) oraz artykułów czołowych konferencji międzynarodowych i krajowych (ICEM, EPNC, MMAR, LVEM, SPETO, SME, ZKwE, OWD i innych).

Członek komitetów naukowych konferencji międzynarodowych i krajowych: MiS, SME, PPEE, OWD, LVEM, BSE i innych.

Uczestniczył w realizacji kilku programów węzłowych i resortowych, m.in. 05.5A; CPBR02.03; CPBR13.2; CPBR11.1 oraz 6 projektów KBN. Jest współautorem 9 obszernych opracowań wdrożonych rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych.

Publikacje:

Liczba książek, monografii (skrypty) - 13 (w tym 9 skryptów);

Liczba oryginalnych artykułów i referatów - ponad 170.

Najważniejsze nagrody i odznaczenia:

2004 - Medal Komisji Edukacji Narodowej;

2003 - Srebrny Krzyż Zasługi;

2005 - Odznaka Honorowa 'Za zasługi dla Województwa Opolskiego'

1990 - Nagroda PTETiS;

1986 - Nagroda Ministra Edukacji Narodowej;

wielokrotnie Nagrody Rektora PO.

Inne istotne informacje:

Promotor w zakończonych przewodach doktorskich - 4;

Promotor w otwartych przewodach doktorskich

Recenzje książek - 7;

Recenzje rozpraw (monografii) habilitacyjnych - 4;

Recenzje rozpraw doktorskich - 17;

Współpraca z zagranicą:

Uniwersytet Erlangen-Nürnberg;

Uniwersytet w Bristolu;

Uniwersytet w Durham;

Uniwersytet w Brnie;

Liczba cytowań w SCI - 16.

www.luk.po.opole.pl

dr inż. Karol Grandek- sylwetka

Data urodzenia: 11.04.1949

Stan cywilny: żonaty

Miejsce zamieszkania: Opole

Obecne miejsce pracy: Instytut Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej

Wykształcenie

- studia wyższe Akademia Górniczo-Hutnicza 1967-1973, mgr inż.
- studia doktoranckie Politechnika Wrocławska 1974-1976, dr inż.

Wykształcenie uzupełniające

- studia podyplomowe na Uniwersytecie Jagiellońskim w zakresie kulturalno-oświatowym - 1972
- staż naukowy 6-miesięczny Politechnika Wrocławska 1986
- uprawnienia rzeczoznawcy SEP specjalność maszyny i systemy cyfrowe, 1987

Zatrudnienie na Politechnice Opolskiej

- od 1973 na stanowiskach asystent stażysta, asystent i adiunkt;

Dorobek dydaktyczny (m. in.)

- współautor 8 skryptów z zakresu modelowania matematycznego, automatyki i informatyki
- promotor kilkudziesięciu prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich

Pełnione funkcje na Politechnice Opolskiej (m. in.)

- kierownik Zakładu Cybernetyki Technicznej 1981–1985
- prodziekan ds. studenckich WEiA, 1996–1999
- prodziekan ds. organizacyjnych WEiA, 1999–2005
- z-ca dyrektora Instytutu Automatyki i Informatyki 2005–2008
- p.o. kierownika Katedry Automatyki i Systemów Informatycznych 2005–2008
- sekretarz studiów podyplomowych z zakresu automatyki i informatyki 1988–2006

Zatrudnienie poza Politechniką Opolską/ doświadczenie zawodowe

- Opolskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego w Tarnowie Op. Specjalista ds. mikroprocesorów 1989–1990
- współwłaściciel firmy informatycznej 1987–1996
- prowadzenie i udział w projektach systemów sterujących w branżach przemysłowych i administracyjnych

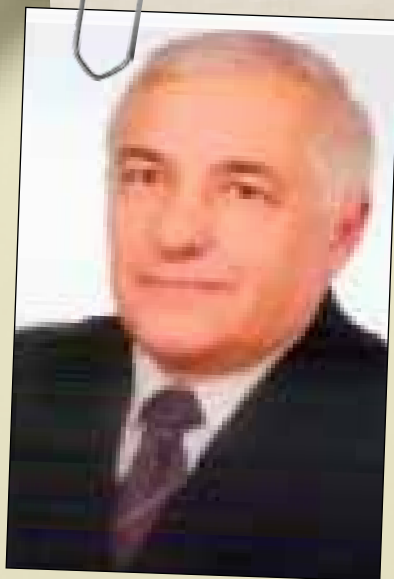
Dorobek naukowy

Publikacje w czasopismach naukowych i materiałach konferencyjnych (łącznie ok. 70) z zakresu modelowania systemów o parametrach rozłożonych oraz analizy i projektowania komputerowych sieci przemysłowych w oparciu o sterowniki programowalne PLC.

Udział w stowarzyszeniach naukowych:

- Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej,
- Komisja Metrologii PAN – oddział Katowice

dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski,
prof. PO – sylwetka

Urodził się 11 czerwca 1949 roku w Nieborowie k. Łowicza. Studia wyższe na kierunku elektrotechnika w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu ukończył w 1973 roku. W tym samym roku podjął pracę, jako początkowo asystent stażysta, a następnie asystent i starszy asystent w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Po ukończeniu studiów podjął drugie studia na Wydziale Automatyki i Informatyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach, które ukończył w 1978 roku.

Pracę doktorską obronił w 1983 roku na Wydziale Automatyki i Informatyki Politechniki Śląskiej pod kierunkiem prof. Zdzisława Trybalskiego na temat: „Studium nad modelem matematycznym parowników przepływowych dużej wydajności dla celów sterowania”.

W Wyższej Szkole Inżynierskiej, a następnie w Politechnice Opolskiej w Opolu pracuje od 1993 roku. Stopień doktora habilitowanego uzyskał na Wydziale Automatyki i Techniki Komputerowej w Uniwersytecie Elektrotechnicznym w Sankt Petersburgu w 2003 roku, na podstawie pracy pod tytułem: „Agregatywne, hierarchiczne modele parowników przepływowych oraz analiza możliwości poprawy ich charakterystyk dynamicznych jako obiektów sterowania”. W tym samym roku uzyskał stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Opolskiej.

Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego rozszerzył zakres swoich zainteresowań o problematykę metod i technik komputerowych do redukcji modeli złożonych obiektów sterowania, jak również do diagnostyki i sterowania procesów. Prowadzi trzy prace doktorskie.

**Skład Rady Wydziału
Elektrotechniki, Automatyki
i Informatyki w kadencji 2008–2012**

Profesorowie i doktorzy habilitowani:

dr hab. inż. **Bernard Baron**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Gerard Bartodziej**
dr hab. inż. **Tomasz Boczar**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Ihor Buchma**
dr hab. inż. **Jerzy Duda**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Damir Imaev**
dr hab. inż. **Mariusz Jagieła**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Zdzisław Kabza**

dr hab. inż. **Sergij Kaim**, prof. PO
dr hab. inż. **Alfred Kałużny**, prof. PO
dr hab. inż. **Barbara Kaszowska**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Józef Kędzia**
dr hab. **Volodymyr Khoma**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Krzysztof Latawiec**
prof. dr hab. inż. **Marian Łukaniszyn**
dr hab. inż. **Krystyna Macek-Kamińska**,
prof. PO

dr hab. inż. **Ernest Mendrela**, prof. PO
dr hab. inż. **Janusz Mrocza**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Volodymyr Ovsyak**
prof. dr hab. inż. **Ryszard Rojek**
dr hab. inż. **Jan Sadecki**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis**
dr hab. inż. **Tadeusz Skubis**, prof. PO
dr hab. inż. **Włodzimierz Stanisławski**,
prof. PO
dr hab. inż. **Sławomir Szymaniec**, prof. PO
dr hab. inż. **Wiesław Tarczyński**, prof. PO
prof. dr hab. inż. **Bronisław Tomczuk**
dr hab. inż. **Anna Walaszek – Babiszew-**

dr hab. inż. Tomasz Boczar,
prof. PO – sylwetka

Informacje personalne:

Stan cywilny: żonaty, jedno dziecko – 13 lat

Data urodzenia: 1968.10.29

adres e-mailowy: t.boczar@po.opole.pl

Miejsce zatrudnienia: od 1993 roku Politechnika Opolska, Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, Instytut Elektroenergetyki, Katedra Wysokich Napięć

Zajmowane stanowisko: kierownik Katedry Wysokich Napięć

Wykształcenie:

magister inżynier elektryk

specjalność: elektroenergetyka ogólna

1988–1993, Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu

doktor nauk technicznych

specjalność: elektrotechnika

1998, Politechnika Śląska w Gliwicach

studia podyplomowe: specjalność: zastosowanie informatyki w procesach edukacyjnych

1999–2000, Politechnika Opolska w Opolu

doktor habilitowany 2004, Politechnika Śląska w Gliwicach

Doświadczenie zawodowe:

asystent 1993–1998

adiunkt 1998–2004

profesor nadzwyczajny Politechniki Opolskiej od 2005

Dorobek naukowy:

170 artykułów naukowych (17 lista filadelfijska) i referatów konferencyjnych, w tym cztery monografie kierownik lub wykonawca 13 projektów badawczych finansowanych przez KBN i MNiSW

Nagrody i wyróżnienia:

Stypendium konferencyjne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej przyznane w 2001 i 2004

Brązowy Krzyż Zasługi

Medal Edukacji Narodowej

Pięciokrotnie nagrody indywidualne Rektora Politechniki Opolskiej

Działalność naukowo-badawcza:

Działalność naukowo-badawcza dr. hab. inż. Tomasza Boczra od początku pracy zawodowej koncentruje się wokół zagadnień elektrotechniki, a w szczególności na problematyce związanej z techniką wysokich napięć i diagnostyką układów izolacyjnych urządzeń elektroenergetycznych przy wykorzystaniu metod nieniszczących (emisji akustycznej, spektrofotometrii optycznej)

Inne istotne informacje:

recenzent międzynarodowego czasopisma IEEE Transactions on Dielectrics and Electrical Insulation w USA,

recenzent Ministerstwa Edukacji i Sportu, Honorowy członek Grant Agency of the Czech Republic,

członek Polskiego Towarzystwa Akustycznego,

członek European Acoustics Association – EAA.

ska, prof. PO

prof. dr hab. inż. Piotr Wach

dr hab. Tadeusz Wujec, prof. PO

dr hab. inż. Dariusz Zmarzły, prof. PO

Przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:

dr inż. Ryszard Beniak

dr inż. Barbara Grochowicz

dr inż. Karol Grandek

dr inż. Marcin Kamiński

dr inż. Barbara Kucharska

dr inż. Krzysztof Tomczewski

dr inż. Feliks Szczot

dr inż. Maria Wrzuszczak

dr inż. Anna Zatwardnicka

przedstawiciele pracowników niebędących nauczycielami akademickimi:

inż. Paweł Chwałowski

mgr Radosław Kołodziej

mgr inż. Magdalena Mrozek

przedstawiciele studentów:

Sebastian Dawid

Anna Długosz

Roksana Kupisińska

Artur Langer

Mirosław Lasar

Dorota Lip

Tomasz Nykiel

Przemysław Siarka

Anna Zięba

Przedstawiciele doktorantów:

mgr inż. Małgorzata Zygarlicka

Władze Wydziału Mechanicznego
w kadencji 2008-2012

T. Łagoda, J. Pospolita, B. Dobrowolski, G. Filipczak

DZIEKAN

dr hab. inż. **Bolesław Dobrowolski**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

dr hab. inż. **Gabriel Filipczak**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. NAUKI

prof. dr hab. inż. **Tadeusz Łagoda**

PRODZIEKAN DS. ORGANIZACYJNYCH

dr hab. inż. **Janusz Pospolita**, prof. PO

Przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej
dr inż. **Włodzimierz Będkowski**

dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO
- sylwetka

PODSTAWOWE DANE BIOGRAFICZNE:

Data urodzenia: 11.04.1951 r.

Wykształcenie średnie: Technikum Mechaniczne w Kłodzku (1965-1970)

Wykształcenie wyższe: Politechnika Wrocławska, Wydział Mechaniczno - Energetyczny (1970-1975)

Zatrudnienie: Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu, od 1979 roku na stanowisku adiunkta, od 1992 na stanowisku profesora nadzwyczajnego

Stopnie naukowe:

dr inż. - Politechnika Wrocławska, 1979

dr hab. - Politechnika Wrocławska, 1991

Dyscyplina naukowa: budowa i eksploatacja maszyn

Specjalność: modelowanie zjawisk cieplno-przepływowych numeryczna mechanika płynów, miernictwo energetyczne

PUBLIKACJE:

4 monografie, w tym 1 samodzielna (wyd. Ossolineum) oraz 3 współautorskie (wyd. PWN, VDI oraz ZN PO)
7 współautorskich skryptów
łącznie ponad 150 artykułów i referatów konferencyjnych

KSZTAŁCENIE KADRY NAUKOWEJ:

5 wypromowanych doktorów
9 recenzji rozpraw doktorskich
1 recenzja w przewodzie habilitacyjnym oraz 2 recenzje monografii habilitacyjnych

FUNKCJE SPRAWOWANE NA UCZELNI:

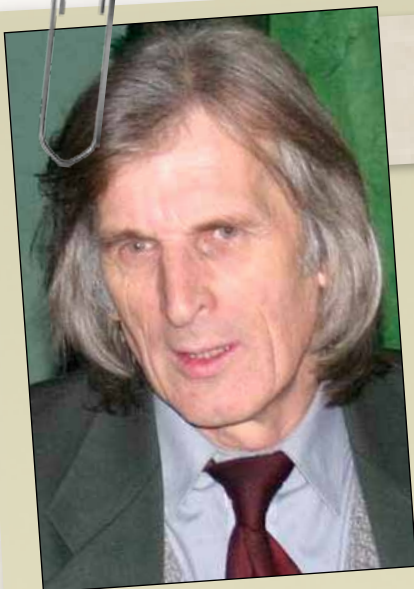
1993-1996 prodziekan ds. studenckich Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej
1993-2008 członek Senatu Politechniki Opolskiej
1996-1999 prorektor ds. studenckich Politechniki Opolskiej
1999-2008 kierownik Katedry Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej
2003-2005 prodziekan ds. nauki Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej
2005-2008 dziekan Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej

CZŁONKOSTWO W KOMITETACH NAUKOWYCH I REDAKCYJNYCH:

Podsekcja Przepływów Wielofazowych Sekcji Mechaniki Płynów PAN,
Podsekcja Turbulencji Sekcji Mechaniki Płynów PAN,
Podsekcja Metrologii PAN oddz. IV Nauk Technicznych w Katowicach,
Polskie Towarzystwo Mechaniki Technicznej i Stosowanej,
International Journal of Applied Mechanics and Engineering.

NAGRODY I ODZNACZENIA:

Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, zespołowa III st. (1985)
Ministra Edukacji Narodowej, zespołowa II st. (1989)
Ministra Edukacji Narodowej, indywidualna III st. (1992)
JM Rektora PO - kilkakrotnie
Medal Komisji Edukacji Narodowej (1996)
Srebrny Krzyż Zasługi (2002)

dr hab. inż. Gabriel Filipczak, prof. PO - sylwetka

Urodzony 3.06.1949 r. w Opolu;

Wykształcenie i stopnie naukowe:

mgr inż., Politechnika Wroclawska 1974 r. – Wydział Mechaniczno-Energetyczny,
dr inż., Politechnika Wroclawska 1979 r. – Instytut Inżynierii Chemicznej i
Urządzeń Ciepłych;
dr hab. inż. Politechnika Łódzka 2008

Przebieg pracy zawodowej:

Politechnika Wroclawska: 1974–1978 – doktorant,
Politechnika Opolska, 1978/79 r. – st. asystent, od 1979 – adiunkt,
2008 – profesor Politechniki Opolskiej

Działalność organizacyjna:

prodziekan Wydziału Mechanicznego ds. studenckich (kadencja 2005–2008),
członek Senackiej Komisji ds. Studenckich i Dydaktycznych (kadencje: 1994–1999 r., 2005–2008),
członek Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów (kadencje: 1999–2005 r.),
opiekun Studenckiego Koła Naukowego „Skruber”

Działalność dydaktyczna:

wykłady, ćwiczenia, zajęcia projektowe i seminaryjne na kierunkach mechanika i budowa maszyn oraz inżynieria środowiska – m.in. aparatura i inżynieria procesowa, projektowanie instalacji, konstrukcja i technologia wytwarzania aparatury, projektowanie instalacji, komputerowe wspomaganie projektowania); współautor 9 skryptów;

Działalność naukowa:

specjalność: inżynieria i aparatura procesowa,
główny obszar zainteresowań: teoretyczna i eksperymentalna ocena procesów zachodzących w układach wielofazowych, ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk ciepłno-przepływowych występujących w trakcie odparowania cieczy i ich mieszanin,
publikacje: 110 artykułów i innych publikacji naukowych, 6 opracowań patentowych;

Nagrody i odznaczenia:

Medal Komisji Edukacji Narodowej,
Brązowy Krzyż Zasługi,
9 indywidualnych i zespołowych nagród I, II i III stopnia JM Rektora Politechniki Opolskiej;

Członkostwo w instytucjach i organizacjach naukowych:

Podsekcja Przepływów Wielofazowych i Płynów Nienewtonowskich Sekcji Mechaniki Płynów Komitetu Mechaniki PAN,
Grupa Robocza Destylacji, Absorpcji i Ekstrakcji Europejskiej Federacji Inżynierii Chemicznej.

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Łagoda - sylwetka

Urodzony: 9.08.1965 roku w Opolu

Wykształcenie:

– średnie: II LO w Opolu (1985)
– wyższe: Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu (1990)
Zatrudnienie: WSI w Opolu/Politechnika Opolska (od 1989)

Stopnie naukowe:

– mgr inż. – technologia maszyn (Instytut Budowy Maszyn, WSI w Opolu, 1990),
– dr inż. – budownictwo (Wydział Budownictwa, Politechnika Opolska, 1996),
– dr hab. inż. – mechanika (Wydział Mechaniczny, Politechnika Wroclawska, 2001)
– tytuł naukowy profesora – 2008 r.

Dyscyplina naukowa: mechanika i budowa maszyn

Publikacje:

- monografie i książki 12,
- skrypty 4,
- łączna liczba publikacji 235.

Kształcenie kadry:

- wypromowanie 4 doktorów,
- recenzje 3 prac doktorskich w Polsce i 1 w Bulgarii.

Funkcje:

- Członek Komitetu Redakcyjnego Wydawnictw Politechniki Opolskiej, Redaktor Wydziału Mechanicznego Serie: 1. Mechanika, 2. Inżynieria Środowiska,
- Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego Wydawnictw Politechniki Opolskiej,
- Pełnomocnik Rektora ds. organizacji Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej,
- Dziekan Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej,
- Pełnomocnik Dziekana Wydziału Mechanicznego ds. Programu ERASMUS.

Członkostwo:

- Międzysekcyjny Zespół Zmęczenia i Mechaniki Pękania Materiałów i Konstrukcji Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk,
- Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej,
- ESIS (the European Structural Integrity Society),
- Komitet Sterujący Centrum Trwałości i Niezawodności Materiałów i Konstrukcji (CESTI).

Nagrody i wyróżnienia:

- Stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej
- Stypendium Unii Europejskiej w Sheffield,
- Stypendium NATO w Darmstadt,
- Srebrny Krzyż Zasługi,
- 8 Nagród Rektora Politechniki Opolskiej,
- Nagroda Wydziału IV Nauk Technicznych PAN.

Zdobyte doświadczenia:

- (Ukraina), Politechnika w Odessie, Kijów, Lwów,
- (Wielka Brytania), The University of Sheffield, University of Nottingham,
- (Słowacja), Słowacka Akademia Nauk,
- (Francja), Laboratorium ENSAM w Futuroscope, LAMEFiP Bourdoux, LAMEF Angers,
- (Niemcy), LBF Darmstadt, TU Clausthal, Fachhochschule Trier, DVM Berlin,
- (Włochy), University of Milano,
- (Austria), Austriackie Centrum Badawcze, Wiedeń,
- wykładowca w ramach europejskiej szkoły ESoCAET.

dr hab. inż. Janusz Pospolita, prof. PO
- sylwetka

urodzony 17.05.1954 roku w Bardzie

Wykształcenie:

wyższe: Politechnika Wroclawska (1978)

Zatrudnienie:

Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu (1982)

Stopnie naukowe:

mgr inż. - Instytut Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów Politechniki Wroclawskiej (1978)
dr inż. - Wydział Mechaniczno-Energetyczny Politechniki Wroclawskiej (1982)
dr hab. inż. - Wydział Mechaniczno-Energetyczny Politechniki Wroclawskiej (1994)

Publikacje:

monografie i książki 5,
skrypty 1,
łącznie liczba publikacji 120.

Kształcenie kadry:

wypromowanie 4 doktorów,
recenzje 5 prac doktorskich, 2 książek

Funkcje:

członek komisji senackich
prodziak ds. organizacyjnych wydziału Mechanicznego w kadencji 2005–2008
pełnomocnik Dziekana Wydziału Mechanicznego ds. Programu ERASMUS

Członkostwo:

Komisja Energetyki PAN
Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej

Nagrody i wyróżnienia:

3 Nagrody Ministra
4 Nagrody Rektora Politechniki Opolskiej

Zdobyte doświadczenia:

współpraca z przemysłem – realizacja ponad 100 prac badawczych i pomiarowych, głównie w energetyce
współpraca z ZRE Katowice, FPM SA w Mikołowie i innymi zakładami związanymi z energetyką
ponad 200 wdrożeń patentu
przez 10 lat kierowanie firmą zatrudniającą kilkanaście osób
HTWK Lipsk (Niemcy) kilkukrotne wyjazdy i wykłady w ramach Programu SOCRATES-ERASMUS

Skład Rady Wydziału Mechanicznego w kadencji 2008–2012

profesorowie i doktorzy habilitowani:

dr hab. inż. Ryszard Bartnik, prof. PO
prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek
dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO
prof. dr hab. inż. Petr Dolezal
dr hab. inż. Michał Ferenc, prof. PO
dr hab. inż. Gabriel Filipczak, prof. PO
prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak
prof. dr hab. inż. Wit Grzesik
dr hab. inż. Jerzy Hapanowicz
prof. dr hab. inż. Ryszard Hołownicki
dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO
prof. dr hab. inż. Tadeusz Łągoda
prof. dr hab. inż. Ewald Macha
dr hab. inż. Lech Nawrocki, prof. PO
prof. dr hab. Marian Partyka
dr hab. inż. Stanisław Piesiak, prof. PO
dr hab. inż. Janusz A. Pospolita, prof. PO
prof. dr hab. inż. Lon Troniewski
dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO

prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich
dr hab. inż. Stanisław Witzak, prof. PO
dr hab. inż. Jan Wojciechowski, prof. PO

**przedstawiciele pozostałych nauczycieli
akademickich:**

dr inż. Włodzimierz Będkowski
dr inż. Krystian Czernek
dr inż. Ireneusz Hetmańczyk
dr inż. Ewa Kwiatkowska
dr inż. Grzegorz Nowosielski
dr Krystyna Słodczyk
dr inż. Norbert Szmolke
dr inż. Marek Węgrzyn

**przedstawiciele pracowników niebędących
nauczycielami akademickimi:**

mgr Magdalena Filipek
Waldemar Księżak
inż. Jerzy Zajac

przedstawiciele studentów:

Joanna Dratwa
Wioletta Hajduk
Piotr Kiszka
Tomasz Kudłacz
Roland Majowski
Konrad Niezgoda
Leszek Sobonkowicz
Paulina Wantoła

przedstawiciel doktorantów:

mgr inż. Joanna Chołubiec

Władze Wydziału Wychowania
Fizycznego i Fizjoterapii
w kadencji 2008–2012

J. Szczegielniak, M. Czerwiński, R. Tataruch, T. Bohdan

DZIEKAN

dr hab. **Jan Szczegielniak**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

dr **Tomasz Bohdan**

PRODZIEKAN DS. NAUKI

dr hab. **Marcin Czerwiński**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. ORGANIZACYJNYCH

dr **Rafał Tataruch**

Przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej
dr hab. **Wiesław Drobek**, prof. PO

dr hab. Jan Szczegielniak, prof. PO - sylwetka

Ur. 27.03.1962 r. - specjalista fizjoterapii, dr nauk med., dr hab. nauk o kulturze fizycznej w zakresie fizjoterapii, prof. Politechniki Opolskiej. Od 1987 r. kierownik działu Usprawniania Leczniczego Szpitala Specjalistycznego MSWiA w Głuchołazach, w latach 1999-2003 prezes opolskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Fizjoterapii, od 2007 roku wiceprezes Polskiego Towarzystwa Fizjoterapii, konsultant wojewódzki w dziedzinie fizjoterapii. Dyrektor Instytutu Fizjoterapii Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej, prof. nadzw. AWF we Wrocławiu, członek Komitetu Patofizjologii Oddychania PAN. Członek komitetu redakcyjnego „Fizjoterapii”, „The Journal of Orthopaedics Trauma Surgery and Related Research”, z-ca redaktora naczelnego „Fizjoterapii Polskiej”. Członek zespołu do spraw metodologii tworzenia Centralnej Bazy Świadczeń Opieki Zdrowotnej przy Ministrze Zdrowia.

Autor i współautor ponad 70 publikacji z zakresu rehabilitacji oraz sześciu pozycji zwartych z dziedziny fizjoterapii. Członek Rad Naukowych Międzynarodowych Konferencji Naukowych.

Zainteresowania badawcze oraz pracę zawodową koncentruje na fizjoterapii w chorobach wewnętrznych. Żonaty, ma jedną córkę

dr Tomasz Bohdan - sylwetka

Ur. 8.01.1975 r. w Opolu. Absolwent II Liceum Ogólnokształcącego w Opolu. Ukończył studia na kierunku Politologia i Nauki Społeczne na Wydziale Historyczno-Pedagogicznym Uniwersytetu Opolskiego. 30 czerwca 2000 r. z wynikiem bardzo dobrym obronił pracę magisterską pt. Polska prasa sportowa w okresie transformacji. W latach 1996-2001 współpracował z Radiem Plus Opole gdzie przygotowywał audycje i serwisy sportowe. 1 października 2000 r. podejmuje pracę w Politechnice Opolskiej, na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii w Zakładzie Pedagogiki i Psychologii. Obecnie jest zatrudniony w Katedrze Nauk Humanistycznych na stanowisku asystenta. W zakresie prac organizacyjnych Wydziału przygotowywał semestralny rozkład zajęć, pełniąc w semestrze 2003/04 funkcję Koordynatora. Współpracował z redakcją „Wiadomości Uczelnianych”, gdzie publikował artykuły dotyczące życia naukowego i sportowego Wydziału WFiF. W 2007 r. ukończył trzyletnie studia podyplomowe w zakresie przygotowania pedagogicznego.

Jego praca naukowo-badawcza związana jest z analizą działalności polskich środków masowego przekazu zajmujących się kulturą fizyczną, a w szczególności sportem wyznymym oraz rozwojem dziennikarstwa sportowego. Jest autorem publikacji dotyczących m.in. historii prasy sportowej, transformacji polskich mediów sportowych, a także stylu życia młodzieży. 06 lutego 2008 r. obronił pracę doktorską pt. Dziennikarstwo sportowe na Opolszczyźnie w latach 1945-2005. 21 lutego 2008 r. Rada Wydziału Historyczno-Pedagogicznego Uniwersytetu Opolskiego nadała mu stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii.

Mieszka w Opolu. Żonaty, jedno dziecko.

Skład Rady Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii w kadencji 2008-2012

profesorowie i doktorzy

habilitowani:

dr hab. Jan Szczegielniak, prof. PO
- przewodniczący rady wydziału
prof. dr hab. Józef Wojnar
prof. dr hab. Marian Golema
prof. dr hab. Joachim Raczek
prof. dr František Vaverka
prof. dr hab. Walery Kostiučenko

prof. dr Olha Zhdanova
dr hab. Marcin Czerwiński, prof. PO
dr hab. Aleksander Stuła, prof. PO
dr hab. Wiesław Drobek, prof. PO
dr Iwan Glasyrin, prof. PO
dr hab. Janusz Iskra, prof. PO
dr hab. Henryk Król, prof. PO
dr hab. n. med. Janusz Kubicki, prof. PO

dr hab. Michał Kuczyński, prof. PO
dr hab. Jan Godziński, prof. PO
dr hab. Władysław Mynarski, prof. PO
dr hab. Roman Nowacki, prof. PO
dr hab. n. med. Józef Opara, prof. PO
dr hab. Jaroslav Opavsky, prof. PO
dr hab. n. med. Andrzej Pozowski, prof. PO
dr hab. Ludmila Sadovnicova, prof. PO
dr hab. Zdeněk Szczyrba, prof. PO
dr hab. Michał Szepelawy, prof. PO
dr hab. Kazimiera Waśniowska, prof. PO

dr hab. Marcin Czerwiński, prof. PO
- sylwetka

Urodził się 25 listopada 1959 roku we Wrocławiu.

W roku 1982 ukończył studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej.

W roku 1983 rozpoczął pracę w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN we Wrocławiu. W roku 1990 obronił rozprawę doktorską pod tytułem „Badania nad degradacją białka przenoszącego aniony z erytrocytów ludzkich za pomocą przeciwciała monoklonalnego”. Następnie został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Immunochemii Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN. W latach 1992-1994 przebywał na stypendium naukowym na Uniwersytecie Medycznym w Filadelfii USA. W 2003 roku na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt „Molekularna charakterystyka przeciwciał rozpoznających glikoforynę A” uzyskał stopień doktora habilitowanego. Od 1 października 2005 roku jest profesorem Politechniki Opolskiej, a od 1 października 2006 roku kierownikiem Katedry Biochemii i Fizjologii w Instytucie Fizjoterapii na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej.

Naukowo zajmuje się molekularnymi podstawami odpowiedzi odpornościowej. Jest autorem 33 prac oryginalnych i 11 przeglądowych o sumarycznym współczynniku wpływu (impact factor) 90 i wysokich wskaźnikach cytowania. Był autorem oraz realizatorem kilku grantów badawczych finansowanych przez KBN. Jest autorem i głównym wykonawcą projektu badawczego finansowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Żonaty.

dr Rafał Tataruch
- sylwetka

Urodził się 1.07.1975 r. w Nysie. Studia na Wydziale Wychowania Fizycznego Politechniki Opolskiej ukończył w 2000 roku. W 2001 roku rozpoczął pracę jako asystent na Wydziale Wychowania Fizycznego w Opolu. Przedmiotem jego pracy naukowej były kondycyjne i koordynacyjne zdolności motoryczne. W lipcu 2005 roku obronił pracę na Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, zostając doktorem nauk o kulturze fizycznej, specjalność antropomotoryka. Prowadzi zajęcia dydaktyczne z przedmiotów lekkoatletyka, siłowe formy aktywności ruchowej oraz antropomotryka.

Jest autorem ponad 30 publikacji w czasopismach krajowych i zagranicznych oraz współautorem 1 monografii i 1 podręcznika.

W 2003 roku na Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu uzyskuje dyplom trenera II klasy z lekkiej atletyki, i od tej pory podejmuje starania o utworzenie sekcji lekkiej atletyki przy Klubie Uczelnianym Politechniki Opolskiej. Jako jeden z trenerów i szef sekcji lekkiej atletyki rozwija dynamicznie klub aby w 2007 roku wprowadzić go do 20 najlepszych w Polsce walcząc o Mistrzostwo II Ligi Lekkoatletycznej. Jego podopieczni wielokrotnie zdobywali medale na Mistrzostwach Polski oraz Akademickich Mistrzostwach Polski.

W swojej pracy zajmuje się również pracą organizacyjną. W latach 1998 - 2005 był członkiem rady wydziału. W roku 2005 roku zostaje Wydziałowym Koordynatorem ds. Festiwalu Nauki Politechniki Opolskiej. W latach 2002-2006 był koordynatorem planów zajęć prowadzonych na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii.

W 2006 roku został zastępcą dyrektora Instytutu Wychowania Fizycznego. Przez dość krótki okres swojej pracy był organizatorem i współorganizatorem wielu konferencji i warsztatów metodycznych dla młodych pracowników dydaktycznych oraz nauczycieli WF.

Mieszka w Opolu. Jest żonaty i ma dwóch synów.

dr hab. n. med. Krzysztof Wronecki, prof. PO
dr hab. Stanisław Zagórny, prof. PO

Przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:

dr Tomasz Bohdan

dr Bogusława Graczykowska

dr Cezary Kuśnierz

dr Dariusz Nawarecki

dr Bożena Wojciechowska - Maszkowska

dr Rafał Tataruch

mgr Ludwika Kosińska

przedstawiciele pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

mgr inż. Anna Prorok

mgr Anna Ślężona

przedstawiciele studentów:

Robert Brysz

Robert Kosiński

Magdalena Michała

Krzysztof Merkel

Agnieszka Piwowar

Tomasz Wróbel

Tomasz Zajączkowski

Mateusz Zawadka

Marzena Zazulak

Władze Wydziału Zarządzania
i Inżynierii Produkcji
w kadencji 2008-2012

M. Adamska, A. Zagórowska, K. Heffner, K. Malik

DZIEKAN

dr hab. **Krzysztof Malik**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

dr hab. **Agata Zagórowska**, prof. PO

PRODZIEKAN DS. NAUKI

prof. dr hab. **Krzystian Heffner**

PRODZIEKAN DS. ORGANIZACYJNYCH

dr inż. **Małgorzata Adamska**

Przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej

dr hab. **Marian Ciepaj**, prof. PO

dr hab. Krzysztof Malik, prof. PO - sylwetka

Krzysztof Kazimierz Malik urodził się 6 października 1964 roku w Kędzierzynie-Koźlu. W 1988 ukończył Wydział Handlu, Transportu i Usług Akademii Ekonomicznej w Katowicach, uzyskując tytuł zawodowy magistra ekonomii w specjalności „ekonomika i organizacja transportu”. Od 1 kwietnia 1988 pracuje jako asystent w Studium Nauk Społecznych i Ekonomicznych ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Absolwent polsko-amerykańskich letnich szkół ekonomii organizowanych w latach 1991-1993 przez DePaul University, Brandeis University, University of Massachusetts, University of Nebraska, Northwestern University i University of Notre Dame.

W 1994 obronił rozprawę doktorską „Ekologiczne uwarunkowania funkcjonowania przedsiębiorstwa przemysłowego w warunkach gospodarki rynkowej i samorządności terytorialnej” na Wydziale Ekonomii Akademii Ekonomicznej w Katowicach.

W 1995 roku otrzymał stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej dla najlepszych młodych naukowców.

W 1998 ukończył studia podyplomowe Rachunkowość i finanse. Posiada świadectwo kwalifikacyjne ministra finansów uprawniające do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

W roku 2005 obronił kolokwium habilitacyjne na podstawie rozprawy „Efektywność zrównoważonego i trwałego rozwoju w wymiarze lokalnym i regionalnym” na Wydziale Ekonomii Akademii Ekonomicznej im. K. Adamieckiego w Katowicach.

Od 1 czerwca 2006 roku jest profesorem Politechniki Opolskiej. Aktywnie uczestniczy w tworzeniu Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji Politechniki Opolskiej pełniąc funkcje: pełnomocnika ds. restrukturyzacji finansowej Instytutu Zarządzania (1997-1998), zastępcy dyrektora Instytutu (1999), prodziekana ds. organizacyjnych (1999-2005). Od 1 września 2005 roku został wybrany na stanowisko dziekana.

Prowadzi badania w zakresie teorii ekonomii, analiz wskaźnikowych, gospodarki regionalnej, ekonomii środowiskowej i zrównoważonego rozwoju w wymiarze lokalnym i regionalnym (autor i współautor ponad 100 publikacji i ekspertyz o zasięgu regionalnym, krajowym i międzynarodowym). Kieruje Katedrą Ekonomii i Badań Regionalnych. Bierze udział w krajowych i międzynarodowych programach badawczych: 5. Programie Ramowym EU „Integration and the Prospects for Catch-Up Development in CEECs. The Determinants of the Productivity Gap”, Foresight zrównoważonego rozwoju województwa opolskiego do 2020. Jest członkiem Komisji Nauk Prawnych i Ekonomicznych katowickiego Oddziału PAN.

Opiekun studenckiego koła naukowego „ARAFIN” (Analiza, RAchunkowość, FINanse). Od 1998 jako koordynator Programu Sokrates-Erasmus odpowiada za współpracę międzynarodową. Organizator i kierownik studiów podyplomowych „Rachunkowość i finanse” oraz „Nadzór, audyt i kontrola w gospodarce i administracji”.

Członek Zespołu Ekspertów ds. opracowania podstawowych kryteriów wyboru projektów kluczowych dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Opolskiego na lata 2007-2013. Decyzją Zarządu Województwa Opolskiego z dnia 24 września 2007 zostaje członkiem Podkomitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki na lata 2007-2013.

Wśród zainteresowań pozanaukowych wymienia: muzykę, teatr, poezję, a także sport i podróże. Żonaty, jedno dziecko.

Skład Rady Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji w kadencji 2008-2012

profesorowie i doktorzy habilitowani:

dr hab. Marian Ciepaj, prof. PO
dr hab. Mirosław Dytczak, prof. PO
prof. dr hab. inż. Stefan Forlicz
prof. dr hab. Krystian Hefner
dr hab. Romuald Jończy, prof. PO
dr hab. Gabriela Jyż, prof. PO
dr hab. Stanisław Koziarski, prof. PO
dr hab. Andrzej Kracher, prof. PO
dr hab. Wojtech Malatek, prof. PO
dr hab. Krzysztof Malik, prof. PO
dr hab. Wanda Musialik, prof. PO
dr hab. Irena Pyka, prof. PO
prof. dr hab. Robert Rauziński

dr hab. Andrzej Rosner, prof. PO
dr hab. Stanisław Senft, prof. PO
dr hab. Grzegorz Sroślak, prof. PO
dr hab. Andrzej Tukiendorf, prof. PO
dr hab. Agata Zagórowska, prof. PO
dr hab. Stanisław Kaźmierczyk, prof. PO

przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:

mgr inż. Łukasz Dymek
dr inż. Piotr Chwastyk
dr inż. Łukasz Mach
dr Małgorzata Wróbel
dr inż. Justyna Zygmunt

przedstawiciele pracowników niebędących nauczycielami kademickimi:

mgr Joanna Niedoba
mgr inż. Dorota Załęzna

przedstawiciele studentów:

Katarzyna Marek
Zofia Wieszczechyńska
Ewelina Tama
Przemysław Witkowski
Łukasz Ziemkiewicz
Mateusz Osada
Szymon Knapp

dr hab. Agata Zagórska, prof. PO - sylwetka

Agata Maria Zagórska urodziła się w Nysie, gdzie ukończyła szkołę podstawową i Liceum Ogólnokształcące – Carolinum. Rodzinne miasto opuściła w 1972r. zdając na studia we Wrocławiu.

Po uzyskaniu dyplomu magistra ekonomii na Akademii Ekonomicznej im. O. Langego, podjęła pracę jako asystent stażysta w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, przechodząc w niej kolejne szczeble kariery zawodowej.

W 1992 r. obroniła pracę doktorską na Wydziale Zarządzania Akademii Ekonomicznej w Katowicach, po czym aktywnie uczestniczyła w pracach nad utworzeniem kierunku zarządzanie i marketing oraz jednostki go prowadzącej – Instytutu Zarządzania. Od jego powstania w 1993r. pełniła funkcję zastępcy dyrektora do 1999 r. Na krótko, do czasu przekształcenia Instytutu w wydział, została jego dyrektorem.

W 2000 r. została wybrana na Prodziekana ds. studenckich Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji.

Od roku akademickiego 2000/2001 do 2005/2006 pełniła funkcję dziekana Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, współtworząc i tworząc nowe kierunki studiów: Zarządzanie i Inżynieria Produkcji, Europeistyka i studia podyplomowe – Zarządzanie zasobami ludzkimi.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego na Wydziale Ekonomii Akademii Ekonomicznej im. K. Adameckiego w Katowicach, w 2003r. decyzją Senatu Politechniki Opolskiej została mianowana na stanowisko profesora Politechniki Opolskiej.

W kadencji na lata 2005-2008 pełni funkcję prodziekana ds. studenckich. Jest wieloletnim senatorem. Do roku 2005 była członkiem Senackiej Komisji do Spraw Dydaktycznych i Studenckich. Aktualnie jest członkiem doradźnej Senackiej Komisji do Opracowania Reformy Systemu Obsługi Studenta.

W 2002 r. odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej za osiągnięcia dydaktyczne i wychowawcze.

Współorganizowała wiele konferencji naukowych i przyczyniła się do nawiązania współpracy z europejskimi uczelniami w ramach programu Socrales Erasmus. Wypromowała wielu absolwentów, sprawuje opiekę nad studentami pierwszego roku, pod jej kierunkiem przygotowywane są prace doktorskie.

Zainteresowania naukowe prof. dr hab. Agaty Zagórskiej skupiają się na szeroko rozumianej roli czynnika ludzkiego w gospodarce. Jest autorką i współautorką około sześćdziesięciu prac, w tym czterech monografii, skryptu, notatek autoryzowanych. Jest kierownikiem tematów badawczych prowadzonych przez Katedrę Rynku Pracy i Kapitału Ludzkiego, którą kieruje od stycznia 2007 r.

Pasjonuje się filmem, teatrem i Hiszpanią, a zwłaszcza stolicą Katalonii – Barceloną. Lubi aktywnie wypoczywać pływając, jeżdżąc na wycieczki i na nartach. Fascynuje się twórczością Umberto Eco i pisarzy hiszpańskojęzycznych. Jest mężatką i ma córkę.

prof. dr hab. Krystian Heffner - sylwetka

Krystian Heffner urodzony 10 października 1951 r. w Rybniku. W 1974 roku ukończył studia na Uniwersytecie Wrocławskim, uzyskując tytuł magistra geografii. W 1978 r. na Politechnice Wrocławskiej nadano mu stopień doktora nauk technicznych. W 1992 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego w Instytucie Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN w Warszawie (książka: Śląsk Opolski. Proces przemian ludnościowych i przestrzennych systemu osadnictwa wiejskiego (1991)). Tytuł naukowy profesora nauk ekonomicznych uzyskał w sierpniu 2001 r. Na wniosek Rady Wydziału Ekonomii Akademii Ekonomicznej w Katowicach.

Od 1978 r. pracował jako asystent, adiunkt i profesor w Instytucie Śląskim w Opolu. W latach 1994 - 2004 zatrudniony został na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Geografii Politycznej i Regionalnej na Uniwersytecie Łódzkim, a od 1998 r. również na Akademii Ekonomicznej w Katowicach. Tu rozpoczął prace również na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Badań Strategicznych i Regionalnych, a od 2004 roku na stanowisku profesora zwyczajnego. Od 2004 roku kieruje Katedrą Gospodarki Przestrzennej na Wydziale Ekonomii Akademii.

W latach 1991-1996 pełnił funkcję dyrektora PIN – Instytutu Śląskiego w Opolu, dokonując zasadniczej restrukturyzacji tej instytucji pod względem naukowo-badawczym i organizacyjnym. Od 1999 roku pracuje na stanowisku profesora w Instytucie Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN w Warszawie.

Jego dorobek naukowy obejmuje ponad 300 prac, w tym ponad 30 w wydawnictwach zagranicznych, wiele redakcji naukowych (m. in. w seriach: *Badania nad rozwojem regionu*, *Region and Regionalism i Small Regions in United Europe*, *Biuletyny KPZK PAN*), liczne recenzje i referaty. Ponad 60 publikacji to oryginalne prace twórcze (m. in. książki: *Brzeg historia i współczesność*, (1987), *Ujazd. Historia i współczesność*, (1992), *Oppelner Schlesien. Der Bevölkerungs und Raumumgestaltungsverlauf des Dorfbesiedlungssystems* (1993), *Prognoza demograficzna do 2010 roku w przekroju miast i gmin* (1997, współautorska z R. Rauzińskim i W. Drobkiem) *Kluczowe problemy demograficznoosadnicze obszarów przygranicznych Polska-Czechy* (1998) i *Praca w RFN i migracje polsko-niemieckie a rozwój regionalny Śląska Opolskiego* (1999, współautorstwo z B. Solga).

Jest autorem kilkudziesięciu ekspertyz z zakresu polityki przestrzennej i regionalnej, zagospodarowania obszarów wiejskich, demografii i rynku pracy na zlecenie KBN, Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej, Fundacji im. F. Eberta, urzędów wojewódzkich i miejskich, uniwersytetów i innych organizacji.

Uczestniczył w kilkudziesięciu międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych poświęconych polityce przestrzennej, ludnościowej i regionalnej, wygłaszając referaty i przewodnicząc sesjom. Kilkanaście konferencji zorganizował samodzielnie, w tym większość o charakterze międzynarodowym.

Odbył wiele staży naukowych oraz wykładów za granicą (m. in. Czechy, Węgry, Wlk. Brytania, Niemcy, Austria, Izrael, Dania, Szwecja, Chiny, Ukraina, Finlandia, Turcja). W latach 1995-1998 został powołany do grupy ekspertów w Komitecie Badań nad Procesami Migracji i Regionalnej Dynamiki Ludności (Group of Specialists on Internal Migration and Regional Population Dynamics) przy Radzie Europy i czynnie brał udział w jej pracach (Strasbourg). Wielokrotnie kierował programami naukowymi KBN, a ostatnio także europejskimi (2001-2004) *Rola małych i średnich miast w rozwoju obszarów wiejskich* (The role of Small and Medium Towns in Rural Development. Market towns: QLRT-2000-01923, A research project financed under the Fifth Framework Programme of the European Commission).

W swojej pracy naukowo-dydaktycznej wypromował pięciu doktorów (Uniwersytet Łódzki (1999) i Akademia Ekonomiczna w Katowicach (2003 i 2007), IRWiR PAN Warszawa (2001 i 2007)), prowadzi aktualnie dwa otwarte przewody doktorskie (AE Katowice), a dalsze dwa przygotowuje do otwarcia. Był wielokrotnie recenzentem wniosków profesorskich, licznych przewodów habilitacyjnych i prac habilitacyjnych oraz prac doktorskich. Za swoją pracę naukowo-dydaktyczną otrzymał kilkakrotnie nagrody JM Rektora w Katowicach (2001, 2003, 2004, 2005 i 2007) oraz Nagrodę Ministra Nauki i SzW (2004). Jestem członkiem Rad Naukowych IRWiR PAN w Warszawie i PIN Instytutu Śląskiego w Opolu, ponadto wielokrotnie był wybierany na członka Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN w Warszawie (od 1997 roku).

dr inż. Małgorzata Adamska - sylwetka

Małgorzata Adamska urodzona 30 października 1976 r. w Opolu.

W roku 2000 ukończyła studia na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji Politechniki Opolskiej, uzyskując tytuł zawodowy magistra inżyniera na kierunku zarządzanie i marketing w specjalności komputerowo zintegrowane systemy zarządzania produkcją. Od 1 października 2000 do 31 sierpnia 2005 roku pracowała jako asystent w Katedrze, a następnie w Instytucie Inżynierii Produkcji PO. Od 1 grudnia 2004r. do 31 stycznia 2006r. realizowała staż zawodowy w firmie netkoncept.com na stanowisku specjalista zintegrowanych systemów zarządzania.

W maju 2005 obroniła rozprawę doktorską „Zarządzanie kosztami działań w małym przedsiębiorstwie” na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej.

Od 1 października 2005 roku jest adiunktem w Instytucie Inżynierii Produkcji PO.

Realizowana przez nią praca naukowa skupia się na zarządzaniu kosztami w małych i średnich przedsiębiorstwach zgodnie z założeniami koncepcji zarządzania kosztami działań oraz zarządzania wiedzą organizacji w dobie komputerowego wspomaganie procesów gospodarczych. Jej głównym obiektem zainteresowań dydaktyczno- naukowych jest zarządzanie organizacją w ciągle zmieniającym się otoczeniu rynkowym. Jest autorem 18 publikacji o zasięgu regionalnym, krajowym i międzynarodowym.

Członek komitetu organizacyjnego i sekretarz imprezy cyklicznej Warsztaty z Nauk o Zarządzaniu dla Doktorantów i przyszłych Doktorantów, Zakopane, (1999-2004). Członek komitetu organizacyjnego cyklicznej Konferencji „Komputerowo Zintegrowane Zarządzanie”, Zakopane 2001-2008. Sekretarz Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją Oddział w Opolu w latach 2000-2005, od roku 2006 skarbnik Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją. Brała czynny udział w organizacji imprezy cyklicznej „Opolski Festiwal Nauki” w ramach Instytutu Inżynierii Produkcji. Wielokrotnie realizowała i wspomagała prace nad przygotowaniem planów zajęć na WZiIP. Od roku 2006 członek Rady Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji. Od roku 2007 członek Wydziałowej Komisji ds. planów studiów oraz Wydziałowej Komisji Wyborczej.

Mieszka w Opolu, w związku partnerskim, ma dwoje dzieci.

SKŁAD SENATU w kadencji 2008–2012:

Prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis** – Przewodniczący Senatu - rektor
Dr hab. inż. **Jerzy Jantos**, prof. PO - prorektor ds. studenckich
Dr hab. inż. **Marek Tukiendorf**, prof. PO – prorektor ds. nauki
Dr **Aleksandra Żurawska** - prorektor ds. organizacyjnych
Dr inż. **Anna Król** – prorektor ds. inwestycji i rozwoju

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

Prof. dr hab. **Stefania Grzeszczyk** - dziekan
Prof. dr hab. inż. **Jerzy Wyrwał**
Dr inż. **Jan Centkowski**
Piotr Bobra

WYDZIAŁ EDUKACJI TECHNICZNEJ I INFORMATYCZNEJ

Dr hab. **Maksymilian Gajek**, prof. PO - dziekan
Dr hab. inż. **Janusz Pająk**, prof. PO
Dr **Czesław Górecki**
Piotr Chowaniec

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, AUTOMATYKI I INFORMATYKI

Prof. dr hab. inż. **Marian Łukaniszyn** - dziekan
Dr hab. inż. **Tomasz Boczar**, prof. PO
Dr hab. inż. **Krystyna Macek – Kamińska**, prof. PO
Dr hab. inż. **Włodzimierz Stanisławski**, prof. PO
Dr inż. **Jadwiga Krych**
Tomasz Nykiel

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Dr hab. inż. **Bolesław Dobrowolski**, prof. PO - dziekan
Dr hab. inż. **Gabriel Filipczak**, prof. PO
Prof. dr hab. inż. **Tadeusz Łągoda**
Dr hab. inż. **Janusz Pospolita**, prof. PO
Dr inż. **Andrzej Augustynowicz**
Paulina Wantoła

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I FIZJOTERAPII

Dr hab. **Jan Szczegielniak**, prof. PO - dziekan
Dr hab. **Marcin Czerwiński**
Dr hab. **Roman Nowacki**, prof. PO
Dr **Zbigniew Borysiuk**
Tomasz Wróbel
Magdalena Michala

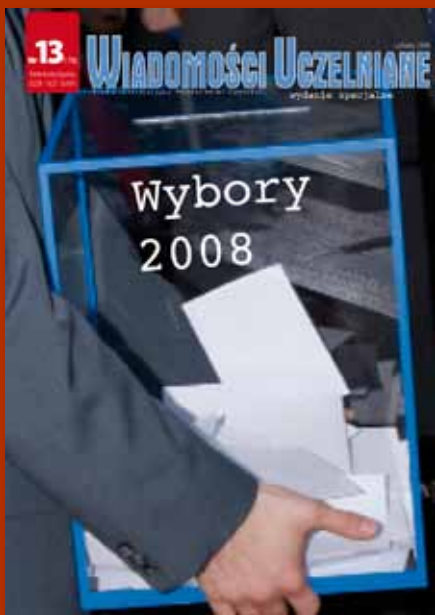
WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA I INŻYNIERII PRODUKCJI

Dr hab. **Krzysztof Malik**, prof. PO - dziekan
Dr hab. **Agata Zagórska**, prof. PO
Dr hab. **Stanisław Senft**, prof. PO
Dr inż. **Małgorzata Adamska**
Michał Podmagórski

Jerzy Sołtysek – przedstawiciel pracowników niebędących nauczycielami akademickimi
Piotr Buchwald – przedstawiciel pracowników niebędących nauczycielami akademickimi
Mgr **Grażyna Redlich** – SJO
Mgr inż. **Kamila Mateja**– doktorant

OSOBY Z GŁOSEM DORADCZYM

Mgr **Leon Prucnal** – kanclerz
Mgr **Barbara Hetmańska** – kwestor
Dr inż. **Elżbieta Czerwińska** – dyrektor Biblioteki Głównej
Dr **Anna Kuczuk** – przedstawiciel ZNP
Dr inż. **Grzegorz Nowosielski** – przedstawiciel NSZZ „Solidarność”

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej
Rok XVIII, nr 13 (176), czerwiec 2008, wydanie specjalne

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

KRYSTYNA DUDA
Redaktor naczelny

SŁAWOJ DUBIEL
Zdjęcia

LUCYNA STERNIUK-GRONEK
Projekt i skład

MAŁGORZATA KALINOWSKA
korekta

ANNA KRÓL
współpraca

Wydano w Dziale Promocji Politechniki Opolskiej,
ul. S.Mikołajczyka 3, 45-271 Opole, promocja@po.opole.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania
redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 01.07.2008 r.

J. Skubis, S. Grzeszczyk

M. Ciepaj, M. Adamska

J. Pająk, M. Gajek

J. Skubis

A. Żurawska

J. Szczegielniak

J. Jantos

R. Tataruch

A. Zagórowska

T. Wróbel

M. Ciepaj i J. Wielki

z urną J. Sołtysek, od prawej: J. Jantos, R. Hołownicki, T. Łagoda

M. Łukaniszyn